

WESTERN ROMAN
LASSO
cijena 40 d broj 591

VJEŠALA ZA ŠERIFA

P. E. Lehman:

VJEŠALA ZA ŠERIFA

Glavni i odgovorni urednik
MILIVOJ PAŠIČEK

Izdavač: SOUR „Vjesnik“ (predsjednik Poslovnog odbora **Marinko Gruić**) – RO Novinsko-izdavačka djelatnost, n. sol. o. (direktor **Milan Bekić**) – OOUR Informativna i revijalna izdanja, n. sub. o. (direktor **Sead Saračević**).

Tisak: RO Štamparska djelatnost SOUR „Vjesnik“, n. sol. o. – OOUR Novinska rotacija n. sub. o, OOUR TM n. sub. o. i OOUR Tisak revijalnih izdanja, n. sub. o

Predsjedavajući Savjeta redakcije „Romani i stripovi“: **prof. dr Adolf Dragičević**

Uređivački kolegij: **Ivica Bartolić** (graf. ur.), **Marcel Čukli** („Laso“), **Berislav Grabušnik** (graf. ur.), **Marija Jurela** (biblioteke „Super strip“ i „Trag“), **Pavle Lugarić** (zamjenik gl. i odg. ur.), **Milivoj Pašićek**, **Ana Župan-Bender** („Život“).

Redakcija: **Sonja Dunduš** (daktilograf), **Zdenka Jočić-Beck** (redaktor), **Igor Mandić** (novinar), **Branka Ožegić** (teh. sur.), **Ana Poldo-Hrastović** (novinar).

Tajništvo: **Sanja Popović** (tajnik), **Biserka Pupavac** (poslovni tajnik).

Adresa redakcije, izdavača i tiskare: 41000 Zagreb, Avenija bratstva i jedinstva 4, tel. (041) 515-555 i 519-555. Telex 21 121 YU VSK.

LASO 591

P. E. LEHMAN: VJEŠALA ZA ŠERIFA

Naslov originala: **KEIN GALGEN FÜR DEN SHERIFF**

Recenzija: **Biserka Pupavac**

Copyright: **Zauberkreis-Verlag, Raszatt**, posredstvom **V. P. A. München**

Prijevod: **Dragica Živković**

LASO 591 izlazi 8. 2. 1985.

I

Šerif Henry Randolph skrene iza ugla prodavaonice i zastane kao ukopan. Ispod poluspuštenih roleta prodiralo je slabo svjetlo na ulicu. Randolph izvuče kolt i oprezno pogleda kroz rolete. Zaista, u dnu prodavaonice gorjelo je svjetlo. Šerif se zgleda i tek tada vidje gornju trećinu željezne blagajne.

Randolph se na prstima odšulja dvjema stepenicama do stražnjih vrata. Rukom je pipao po dovratku. Napipao je ostatak otpiljene željezne sigurnosne prečke. Ključ u bravi. Bio je iznenađen.

Držeći kolt u desnoj ruci, Randolph lijevom oprezno otključa vrata i otvori ih. Na podu ispred blagajne bili su svežnjevi novčanica i vreća s kovanim novcem i zlatom. Prostorija je bila prazna, ali je Randolph oprezno koračao, leđima okrenut prema zidu.

Na pisaćem stolu knjigovode bila je petrolejka. Randolph je pretražio svaki kutak dok se približavao osvijetljenom krugu.

Začudio se što nikoga nije zatekao. Pogleda prema pred-

njim vratima i krene prema njima.

Nekoliko je sekundi stajao nepomično, osluškujući i ogledajući se, a zatim klekne ispred blagajne, držeći u desnoj ruci revolver. Počne skupljati svežnjeve novčanica.

Ispred vrata su se čuli šumovi, a neki glas poviče:

– Ruke uvis!

Randolph se okrene na koljenima i zapuca u tamu. Zatim skoči i zakloni se iza blagajne. Uto se otvore vrata i u prostoriju uđe neki čovjek.

Randolph je trenutak čekao, a zatim poput divlje mačke skoči iza pisaćeg stola. U ruci je još držao svežanj novčanica. Spusti ga na stol i malo podigne stijenj. Svjetlost je obasjala vrata i on ugleda sagnutu priliku s revolverom u ruci.

– Spusti revolver, Randolph, inače pucam! – začu se oštar glas.

Šerif je prepoznao glas Mikea Bostona. Spusti revolver i reče: – U redu Mike, ulazi!

Mike Boston pride revolverom uperenim u šerifa, a iza njega se pojavi Joel Vale. Njegovo okamenjeno lice najed-

nom poprimi izraz zaprepaštenja. — Za ime boga — procijedi Vale — što to znači?

— Rekao sam već, baci revolver, Randolphe! — ponovo zasikće Mike Boston.

— Zašto? Ja sam našao...

Uto Randolph začu škljocanje Mikeova revolvera. Bio je siguran da će pucati. Mike ga nije volio. Pri izboru šerifa on mu je bio protukandidat. Henry Randolph ispusti revolver na pod.

— Sada me slušaj, Mike! Pridi bliže! Netko je ovamo provalio i otvorio blagajnu. Kada sam ja ušao unutra, ptičica je već izletjela. Počeo sam skupljati novac, začuo sam šušanje na vratima i pomislio da je lopov.

— Zatim si pucao — doda Mike. — Nisi ni pričekao da vidiš tko je. Možda te ipak zanima koga si upravo ustrijelio: Lena Wheatona, tvog zamjenika.

Randolphovo lice poprimi bespomoćan izraz.

— Kako sam to mogao znati, Mike? Zašto se Len nije javio? Glas mu je bio nekako stran i oštar, nisam ga mogao prepoznati.

— Nemoj se izmotavati, Randolphe — podrugljivo će Mike.

— Uhvatili smo te na djelu. Priču o provalniku koji provlajuje i ostavlja plijen, ispričaj nekom drugom. Sam znaš da su to gluposti.

Randolph je bio zgranut.

— Valjda — to ne misliš ozbiljno! — Zatim se okrene prema Valeu: — Ti mi vjeruješ, Joele, zar ne?

— Ako ti kažeš, onda je zacijelo tako.

Mikeov revolver bio je ponovo uperen u Randolpha.

— Ova priča ti je šuplja poput sita. Vrata su provaljena, a blagajna otvorena. Našli smo te sa svežnjem novčanica. To je dovoljno, pa makar i pronašli neke dokaze da je netko prije bio ovdje. Tko bi se trudio da provali, otvori blagajnu, izvuče novac, a zatim pobjegne i sve ostavi? Gdje je taj smušenjak?

Randolph napravi bespomoćan pokret.

— Ne znam.

Vrata koja povezuju prostorije zaključana su. On je zacijelo čuo buku i pobjegao prije no što sam ja skrenuo za ugao.

— Zar si pravio veliku buku?

— Ne, naprotiv.

— Henry, samo pogoršavaš stvar — tiho ga upozori Joel Vale.

— Do đavola, što još čekamo? Joele, pripazi na blagajnu dok se ja ne vratim. Randolphe, ti ćeš poći sa mnom. Okreni se!

Randolph ga je trenutak gledao, dok je sve u njemu kiptjelo od bijesa, ali se ipak polagano okrenuo. Neka ga ruka zgrabi i natakne mu lisičine.

Randolph se pokušao okrenuti i udariti Mikea, ali shvati da bi to samo pogoršalo njegov položaj.

II

Gary Randolph upravo je cijepao drva, kada se tog jutra pojavio Joel Vale na ranču.

Valeovo lice bilo je ozbiljnije no obično.

— Gary, bilo bi najbolje da odmah odjašeš u grad i posjetiš oca.

Gary se ukočio.

— Je li ozlijeđen?

— Nije. Ali bojim se da je još gore.

Zatim mu ispriča što se zbilo prošle noći.

Gary sasluša do kraja i kratko odgovori:

— Mike je sasvim pošašavio. Moj otac nije u cijelom svom životu nikome ni centa ukrado.

— Najviše me boli što sam ja odgovoran za ovaj neugodan položaj, tvog oca. Vidio sam u banci svjetlo i htio sam o tome obavijestiti Henryja. Kako ga nisam mogao nigdje pronaći, pozvao sam Mikea. Zajedno smo izvukli Lena iz kreveta. Šuljali smo se stražnjom stranom zgrade. Henry je klečao u mraku iza blagajne. Naravno, svi smo trojica pomislili da je lopov. Što bismo drugo mogli i pomisliti? Len ga pozvao, bio je uzbuđen i tvoj otac nije prepoznao njegov glas.

Gary mirno upita:

— Gospodine Vale, vjerujete li vi u očevu krivnju?

— Naravno da ne vjerujem. To sam mu i rekao. Sve ću učiniti da dokažem njegovu nevinost. Ako stvarno bude izveden pred sud, uzet ćemo najboljeg odvjetnika. Kreni sada u grad.

Gary osedla konja Billa i odjuri u blagajni. Zaustavi se ispred zgrade suda, ali su mu tamo rekli da je otac odveden na saslušanje u ured suca Blackea. Gary uđe u malu prostoriju punu ljudi. Čitav se grad tamo sjatio, čak i pijanica Whiskey Wetmore. Čovjek se

doimao zaplašen, kao da je on optužen. Povukao je Garyja za rame kada je mladić prošao kraj njega, ali se on žurio pa ga se odmah otarasio.

Saslušanje je upravo počelo. Mike Boston je upravo davao iskaz. Rekao je da ga je toga dana posjetio šerif i pregledao šalter.

— Prstima je pipao okvir stražnjih vrata — pričao je. — Tamo je na klinu visio rezervni ključ. Šerif Randolph ga je zacijelo uzeo. Osim toga, ispričao sam mu da je brava na blagajni pokvarena i da se ne može zatvoriti. To sam mu otkrio, jer sam mislio da mogu vjerovati predstavniku zakona.

Zatim dobaci ljutiti pogled prema Randolphu. Sudac je također hladno promatrao optuženog.

— Što možete izjaviti u svoju obranu, Randolphe?

Henry ispriča svoju verziju, ali dok je govorio, shvatio je da je na klimavim nogama. Čak mu ni vlastiti glas nije zvučao uvjerljivo.

— Ako niste pravili buku, što ste uostalom negirali, tada vas taj navodni lopov nije mogao opaziti, prije no što ste ušli. Mogao je pobjeći samo na stražnja vrata. Kako to da ga niste vidjeli kada je izašao? — upita sudac.

Randolph je morao priznati da ne zna. Još nije mogao objasniti zašto lopov nije uzeo niti jedan svežanj novčanica. Prema izjavi Benjamina Coreyja, nije nedostajao ni jedan jedini cent. Randolph je priznao da je pregledao prostoriju banke, ali je poricao da je on provalio.

– Ja nisam provalio u prostoriju i svaka riječ koju sam rekao je istinita.

– Ako je tako – odgovori sudac – propustili ste da to dokažete. Optužujem vas za ubojstvo i o tome će se raspravljati na sljedećem zasjedanju suda.

– Za ubojstvo?

– Naravno, vi ste ustrijelili Lena Wheatona.

Henryju Randolphu skinuli su šerifsku zvijezdu i odveli ga natrag u ćeliju. Sudac Blake imenovao je Mikea Bostona za privremenog šerifa do izbora ili do oslobođenja od optužbe Randolpha.

Gary se progurao kroz gomilu i pratio oca i stražara do zatvora. Morao je čekati u predvorju dok oca nisu stavili iza rešetaka. Tada su mu dopustili razgovor od pet minuta.

– Znam da si nevin, oče, u to me ne moraš uvjeravati. Ostaje samo pitanje kako ćemo to dokazati?

Randolph se usiljeno smješкао.

– Ne znam, sine. Onako kako ga prikazuju, slučaj je beznadan. Moram priznati da bih i ja na Mikeovu mjestu vjerovao u krivnju vlastitog brata.

– Potreban nam je odvjetnik i to najbolji kojeg možemo naći.

– Taj stoji prilično novca, sine.

– Nabavit ćemo ga. Joel Vale mi ga ponudio. Imamo dovoljno goveda i platit ćemo.

– Gary, ne volim da se upuštaš u dugove. Ne možeš osnovati vlastiti ranč bez stoke.

– Prvo moramo tebe osloboditi. Odmah ću otići k Valeu.

Kada je razgovor istekao, otac i sin su se rukovali.

Gary je našao Joela Valea u prodavaonici. Tu je zatekao i svoju prijateljicu Lindu, Valeovu nećakinju koju je odmila zvao Topsy. Djevojka odmah dotrči k momku.

– Gary, to je strašno! Što oni uopće misle, kako su mogli optužiti šerifa Randolpha! Zar ne shvaćaju da on to nije mogao učiniti?

– Ne, Topsy, oni to ne shvaćaju. – Zatim se obrati Valeu: – Gospodine Vale, potreban nam je dobar odvjetnik, a za to nam treba više gotova novca no što ga imamo. Hoćete li nam posuditi i uzeti u zalog naša goveda?

Vale pogleda u Lindu za koju je on upravljao rančem do njene punoljetnosti.

– Što ti misliš o tome, Linda?

– Naravno, koliko god ti je potrebno, Gary. Daj mu, ujače Joel. Do vraga i zalog!

Vale se smješкао.

– Eto ti odgovora. Ali kao Lindin staratelj moram imati mjenicu, tako da knjige budu u redu. Moram sve pravdati pred sudom, ali to je samo formalnost.

– Hvala vam. Tako nešto mogu samo pravi prijatelji. Možemo odmah otići na sud i ispuniti mjenicu.

– Meni nije potrebna – odgovori Linda. – Ja ću je poderati.

– To ne smiješ, Topsy. To neće ocu biti pravo. Ili s mjenicom ili nikako.

Pola sata kasnije imali su potpis Henryja Randolpha i

posao je bio sklopljen. Vale je uredio da Corey izda ček na Garyjevo ime. Zatim je pošao s mladićem do odvjetnika Traina.

— Sve ovisi o čovjeku koji je zaista provalio u banku — objasnio im je Train. — Ako uspijemo dokazati da je tamo bila neka osoba prije vašeg oca, tada ćemo sigurno oboriti optužnicu. Ako je on ušao u banku po dužnosti, tada će ubojstvo Wheatonovo biti nesretan slučaj. Sva naša nastojanja moraju biti usmjerena u pronalaženju pravog provalnika.

Unajmili su nekoliko pouzdanih ljudi i krenuli na posao. Sa svih su strana razmotrili slučaj. Dani su se pretvarali u tjedne, a oni se nisu pomakli ni koraka. Pokušali su čak objaviti oglas za pravog počinioca, obećavajući mu blagu kaznu i dodatnu nagradu ako se sam prijavi ali su sva nastojanja ostala bez uspjeha. Nitko se nije javio.

Optimizam odvjetnika je popuštao, što se više približavao dan rasprave. Train je priznao da ne vidi nikakvu mogućnost da svoga klijenta spasi vješala. Čak je i Joel Vale napustio svaku nadu. Napokon je i sam Henry Randolph pao u očajanje.

— Nema smisla, sine — rekao je Garyju. — Moramo priznati da smo pobijedeni. Možeš odmah isplatiti odvjetnika i spasiti ono što je još preostalo. Ostavljam ti malo, ali ti si mlad i snažan.

— Neću odustati, oče! Još nam je preostalo nekoliko tjedana!

— Vjeruj mi sine, slučaj je beznadan! Učinili ste sve što ste mogli i umjeli, ali ipak nije bilo dovoljno. Sine, bog mi je svjedok da sam nevin!

Gary se prisiljavao da ostane miran. — Oče, nemoj očajavati. Oni te neće objesiti. Kunem ti se!

III

Gary je samo hinio samopouzdanje prema činovnicima i čuvarima zatvora. Ponašao se kao da daje naslutiti da obrana ima još jedan adut u rukama, svjedoka koji će osloboditi njegova oca. Mladić je uskladio svoje posjete ocu s posjetima odvjetnika, jer su optuženiku bili dopušteni samo pojedinačni posjeti.

Danima je razmišljao kako da omogući ocu bijeg. Najednom, kada je jahao s Lindom, sine mu ideja.

Slučajno su se sreli. Linda je krenula u grad da podigne poštu, a Gary u uobičajeni posjet ocu. Oboje su bili ozbiljni, a u Lindinim očima su bile suze. Gary je bio zamišljen, utonuo kako obično u svoje brige. Najednom trgne uzde i poviče:

— Imam ga!

Linda zaustavi konja i pogleda ga suznim, sjajnim očima.

— Što misliš?

— Oh, ništa važno. Upravo sam razmišljao kako bi... se sve ovo moglo odviti.

— Kaži mi Gary, ako ti...

— Ah, to je samo pretpostavka. Idemo brzo dalje, inače ću zakasniti.

Potjera konja u galop, a djevojka ga je pratila u stopu.

Lindine usnice bile su stisnute. Ona je dobro poznavala Garyja i znala je da u njemu sve kipti od bijesa i ogorčenja.

Toga dana Gary je posebnom pažnjom promatrao čekaonicu. Zamjenik šerifa ispružio se na kauču i čitao novine. Čuvar je otvorio drvena vrata, otključao željezna i mahnuo Garyju da uđe. Gary je ušao u Randolphovu ćeliju, a dotle je čuvar zaključao vrata, naslonio se na prozor i čekao. Kada je vrijeme isteklo pustio je Garyja van, otpratio ga do čekaonice, zatvorio željezna i drvena vrata i Gary je napustio zgradu.

Sada je mogao početi pripreme za svoj plan. Sastavio je popis stvari koje će mu biti potrebne i koje je mogao nabaviti u Kelleyjevoj prodavaonici. Načinio je kartu, obilježio bojom oko tristo kilometara uokrug, što je preciznije mogao. O tome je satima razmišljao. Napokon je imao čvrsti plan za bijeg. To je trebalo biti područje u koje će stići bez ijednog dana gubitka i gdje će moći nabaviti odmorene konje i hranu. To je bilo osobito važno.

Kad je odredio put, Gary je u ranu zoru krenuo, još prije no što su pijetlovi zakukurijekali. Dva konja natovarao je hranom. Do tri sata poslije podne prošao je oko osamdeset kilometara i ulogorio se. Ostatak dana proveo je trežeći mjesto u brdima s travom i vodom.

Tu je prenoćio. Sutradan je označio mjesto na karti i kre-

nuo dalje. Nakon idućih osamdeset kilometara ponovo je naišao na prikladno mjesto u dolini s izvorom. Sjekinom koju je donio, srušio je drveće i napravio ogradu koso do prilaza. Ostavio je tamo oba konja kao i hranu koju je sakrio da je ne pronađu šumske životinje.

Sljedećeg se jutra uputio na trag na ranč.

Linda je sjedila na stepenicama ispred kuće.

— Gdje si se skrivao? Nije te bilo četiri dana.

— Slijedio sam neki trag — kratko joj odgovori.

Djevojka ga je trenutak promatrala. Zatim je ustala i popravila prevelike radne hlače.

— Ti si isto tako zatvoren kao i ujak Joel. Mislila sam da smo prijatelji!

Gary joj stavi ruku preko ramena.

— To i jesmo, Topsy, ali ne mogu ti sve reći, barem ne za sada.

Linda ga pogladi po ruci.

— Dobro. Ja sam samo dijete i mogla bih izbrbljati!

Okrene se na peti i požuri do konja.

— Ali, Topsy! — Gary je htio potrčati za njom, ali ona je tako mamuzama potjerala konja, da je ovaj odmah krenuo u galopu i zasuo Garyja prašinom.

— Ti, mali davole! — poviče za njom Gary ali ona ga zacijselo nije više mogla čuti.

Gary je došao u zatvor još istog popodneva, nešto prije večere. Rečeno mu je da pričekaj u čekaonici dok zatvorenici večeraju. Gary je promatrao sa zanimanjem zbivanja oko sebe.

Vlasnik gostionice i jedan pomoćnik ušli su u čekaonicu sa četiri poslužavnika, košarom punom suda i pribora za jelo.

Poslužavnike su ostavili na stolu i podijelili tanjure, viljuške, noževe i žlice, dok ih je čuvar brojio. Dva su čovjeka otišla, a čuvar je zatvorio vrata na vrhu stepenica.

Čuvar je zatim otključao vrata koja su vodila u zatvor i svaki bi put ponio po jedan poslužavnik kojeg je gurnuo kroz otvor na podu ćelije. Pomoćnik šerifa sjedio je na kauču i promatrao svaki pokret, a ujedno pazio na Garyja.

Nakon što su zatvorenici dobili jelo, zatvorili su željezna vrata. Čuvar i šerifov pomoćnik su se zabavili kartanjem. Nakon pola sata prekinuli su igru. Pomoćnik šerifa ponovo se smjestio na kauč, dok je čuvar pokupio poslužavnike s praznim tanjurima i priborom za jelo. Obojica su prebrojavala posude i pribor za jelo. Kada su to završili, začuli su se na stepenicama koraci vlasnika gostionice i njegova pomoćnika.

Pustili su ih unutra, stavili su tanjure u košaru i, promrm-ljavši pozdrav povukli se. Iza njih su ponovo zaključali vrata. Bio je to svakodnevni rutinski posao.

Nakon toga pustio je čuvar Garyja u ćeliju. Mladić je objasnio svoju odsutnost time da je slijedio još jedan trag.

Sljedećeg jutra Gary je ponovo krenuo na put. Ponovo je vodio dva konja po rosi. Oni nisu bili tako natovareni kao

prethodnog dana i stigli su na isto mjesto oko podne. Ostavio je konje da pasu, a on se bacio na posao da obara drveće kako bi napravio tor. Gary je završio posao još iste noći i sljedećeg se jutra vratio na ranč. Njegovo je uzbuđenje raslo, vrijeme za bijeg se približavalo.

Gary je posjetio oca poslije podne. Zatim je naoko besciljno lutao po gradu, ali ipak je imao točno određeni cilj. Došao je do prodavaonice. Pred njom su stajala Valeova kola. Pogledavši kroz otvorena vrata gotovo je zaboravio svoje planove. Uto ugleda i Eda Coreyja kako naslonjen preko tezge razgovara s Lindom.

Gary je osjetio kako kipti od bijesa koji nije mogao objasniti. Polagano se popeo stepenicama i zastao na vratima. Linda mu je bila okrenuta leđima i nije ga vidjela. Ed Corey, osamnaestogodišnji mladić, sin Benjamina Coreyja, vidio ga je, ali to ničim nije pokazao. Gary ga je jasno čuo:

– Do davola, djevojko, ti si zaista zgodna! Ti si isto tako lijepa kao crvena kola sa žutim kotačima.

– Zaista tako misliš? – odgovori Linda dječjim glasom.

– Bez sumnje. Pričekaj samo! Za četiri godine sve ćeš djevojke nadmašiti ljepotom!

– Oh, kladim se da to kažeš svakoj djevojci – glas joj je zvučao plaho, što se Garyju učini neuobičajenim.

– Ne, iskreno! Čekat ću dok ne odrasteš. Prekrasno ćemo se zabavljati.

Gary se okrene i ljutito izjuri iz prodavaonice. Prokleta bala-vica! Tek joj je četrnaest godina a već je upala u zamku! Netko bi je trebao staviti preko koljena i dobro je izle-mati. Možda će on to sam mo-rati učiniti.

Whiskey Wetmore digne se sa svog mjesta u sjeni i pride Garyju. Gary se brzo okrene i ode. Whiskey je vikao za njim:

– Gary! Stani trenutak, mo-ram s tobom razgovarati.

Mladić skrene za ugao i od-juri u sporednu ulicu. Nije htio razgovarati s tim starim pijan-cem. Zacijelo je Whiskeyju tre-balo novca, a Gary je bio upravo opsjednut time da udari Edwarda Coreyja.

Prošao je duž ulice prema sudu. Tamo je bila staja gdje su šerif i njegovi pomoćnici držali konje. Čak i konj nje-gova oca bio je tamo.

Gary uđe u staju. U njoj je bilo šest konja i mnogo praz-nih boksova. Pronašao je očeva konja, koji ga je pozdra-vio rzanjem kao da ga je pre-poznao. Gary je pregledao ko-nja, gladeći mu sjajnu dlaku. Konj je bio zdrav i trebalo mu je samo kretanja. Mladićevo srce kućalo je snažnije. Činilo mu se da je sve dobro plani-rao, samo treba pričekati po-voljnu priliku. Ona mu se pru-žila sljedećeg dana.

Gary je sljedećeg dana sti-gao kasno poslijepodne u Pre-ston. Odjahao je do staje, sja-hao i uveo Billa u staju. Nije bilo nikoga. Uvede konja u pra-zan boks, te osedla očeva ko-nja. Ako se danas ne pruži pri-lika za bijeg, kasnije će ga ra-

sedlati. Ako se pak ukaže pri-lika, oba konja moraju biti spremna. Zatim izide, obide zgradu i uđe u sud.

Gary je prilikom posjeta ostavljao kolt u bisagama, ali danas ga je uzeo sa sobom. Na vrhu stepeništa sakrio ga je u udubinu gdje se ograda spa-jala sa zidom. Tu je bilo mračno i nitko ga neće opaziti. Zatim Gary otvori vrata koja danju nisu bila zaključana i uđe u čekaonicu.

Pomoćnik šerifa ustane s kauča i opipa mladića da vidi ima li oružje. Nakon provjere čuvar otvori vrata prostorije gdje su bile ćelije.

– Ima li što novo? – raspita se odmah Randolph čim je ušao njegov sin.

Bilo je to uobičajeno pitanje i Gary je odgovorio kao obično:

– Još ništa.

Randolph sav očajan mahne glavom.

– To bi bilo suviše lijepo. Zašto sam, do vraga, morao pucati? Zašto sam morao ubiti Lena?

– Pretpostavimo da je pro-valnik stajao kraj vrata. Da nisi ti pucao, on bi pucao u tebe.

– Znam, znam. Bila je to strašna zabuna, ali ljudi to na-zivaju ubojstvom.

– Ne smiješ gubiti nadu. Obećavam ti da ćemo te izvući.

Randolphove se oči zacakle od nade.

– Jesi li našao neki trag?

– Uskoro ću više saznati.

Gary se namjerno kratko zadržao. Dirnula ga je očeva bespomoćnost i gotovo je do-

šao u iskušenje da mu iznese svoj plan. Znao je da postoji samo jedna mogućnost da pri-dobije oca, a to je da ga pre-vari.

Čuvar dode na Garyjev poziv i zatvori iza njega vrata ćelije. U čekaonici je čekao odvjetnik koji je htio posjetiti nekog dru-gog zatvorenika.

— Ovaj želi razgovarati s Nelsom — objasni šerifov po-moćnik ključaru i pokaže na odvjetnika da ga pusti u zatvor-ski trakt. Čuvar se okrene i odvede ga do ćelije.

Gary je stajao tik uz vrata, a njegov je revolver bio blizu. Mozak mu je grozničavo radio. Posjetilac će odmah dići uz-bunu, prije nego on napadne čuvara, oslobodi oca i zajedno s njime pobjegne.

Gary je upravo uhvatio ru-kom kvaku, kad se vrata ot-vore i Mike Boston uđe u če-kaonicu. Zastane i odmjeri Ga-ryja od glave do pete.

— No, mladiću, zar još vjeru-ješ da tvoj otac ima šanse?

— Naravno — mirno odgo-vori Gary. — Ti mu nećeš ni-kada staviti omču, Mike.

— Zar neću? — Mike nije mogao prikriti posprdni smije-šak. — No ne želim reći da baš na to čekam.

On se progura pokraj Ga-ryja i uđe u šerifov ured. Dok je prilazio, obrati se šerifovu pomoćniku:

— Dodi sa mnom, Joe! Mo-ram se nešto s tobom dogovor-iti.

Gary je još držao kvaku da za sobom zatvori vrata. Krajič-kom oka vidio je kako ga je šerifov pomoćnik pogledao, a

zatim se okrenuo i pošao za Mikeom.

Gary izade i zatvori vrata. Uvjerivši se da nema nikoga, uzme svoj kolt. Oprezno odškrine vrata. Gla-sovi su dopirali iz ureda, ali čekaonica je bila prazna.

Mladić brzo uđe, tiho zatvori vrata i na prstima se odšulja do male prostorije pokraj šeri-fova ureda, gdje se odlagala garderoba. Jednim pokretom pritisne kvaku i provuče se kroz vrata. Jedan korak i Gary je već bio kod šuštavih kišnih kaputa. Zatvori za sobom vrata i zadrži dah kada je Mike izašao s pomoćnikom iz ureda. Razgovarali su, ali Gary nije obraćao pažnju na riječi. Stisnuo se u kutu i sakrio iza kišnih ogrtača. Čuo je kako se Joe vratio do kauča. Opruge su zaškripale kad je sjeo.

Minute su prolazile. Napo-kon je čuo kako se odvjetnik oprašta, a malo zatim škrip-nuo je stolac kada je ključar ponovo sjeo.

Sada? Iskušenje je bilo ve-liko, ali Gary se svladao. Ne još sada. Za vrijeme večere, kako je planirao.

U međuvremenu, je Mike Boston sišao stepenicama i prošao hodnikom do staje. Osedlao je konja koji je stajao u prvom boksu.

Upravo kada je namjeravao izjahati, zastane i nesvjesno okrene glavu. Pogled mu padne na Randolphova ridana. Neko vrijeme ga je promatrao dok najednom nije shvatio. Ispusti uzde, krene prema ri-danu i promrmlja:

— Tko je, do vraga, jahao ri-dana?

Opipa konja i ustanovi da je hladan i suh. Ni ispod sedla nije našao tragove znoja. Mike se zamisli. Pogleda ostale konje u boksovima. Prepoznao je Garyjeva konja. Mogao je shvatiti da je njegov konj bio osedlan, ali mu je bilo sumnjivo što je osedlan i konj njegova oca.

Mike odvede svoga konja natrag u boks. Vрати se u zgradu i popne se na prvi kat. Čuvar i šerifov pomoćnik bili su u čekaonici.

— Da li ste vidjeli Randolphova sina otkako je otišao?

Obojica odmahnu glavom.

— Zašto? — upita Mikeov pomoćnik.

— Čudno. Našao sam njegova konja osedlana u staji, što je u redu. Ali osim toga, otkrio sam da je i Randolphov konj osedlan. Htio bih malo razgovarati s Randolphom.

Čuvar ga odvede do ćelije i otvori vrata. Nekadašnji šerif sjedio je sav slomljen. Mike mu zapovjedi da ustane i temeljito ga pretraži. Zatim pregleda ćeliju, stane na krevet i provjeri rešetke na prozoru. Ništa nije našao.

— Zatvorite ga u drugu ćeliju — naredi čuvaru. Bilo je naoko sve u redu, ali nije htio riskirati. Premještaj zatvorenika svakako će spriječiti bilo kakav pokušaj bijega.

Mike Boston prošetao je gradom tražeći Garyja po salunima. Nigdje ga nije bilo i nitko ga nije vidio. Unatoč tome, njegov je konj još bio u staji.

Mike izda kratku zapovijed nekolicini snažnih momaka koji su kartali. Odvede ih u

staju, sakrije ih u jedan prazan boks i prstom pokaže na oba osedlana konja.

— Želim da pazite na ovog ridana — objasni im. — Ako ga netko želi odvesti, spriječite ga.

— Pa to je Randolphov konj, zar ne? Recimo, ako ga njegov sin želi uzeti?

— Tada mu kažite da mora prvo sa mnom razgovarati.

Oni potvrde i Mike izvede svoga konja iz staje.

Gary je osjetio grčeve i nužno je trebao izaći na zrak. Nije se onesvijestio samo zbog toga jer su vrata bila malo odškrinuta.

Šerifov pomoćnik i čuvar kartali su, razgovarali i zijevali. Pri svakom zvuku njihova zijevanja, Gary je otvarao usta. Nedostatak kisika ga je omamljivao. Kada je jedan od njih dvojice ustao i protegnuo noge, mladić je iskoristio priliku da promijeni položaj. Napetost i iščekivanje pomogli su mu da ostane budan. Napokon šerifov pomoćnik reče:

— Pet minuta do šest.

Gary osjeti olakšanje. Gotovo je povikao od sreće.

Oni pridu prostoriji za garderobu, a Gary se ukoči. Ako ga otkriju, morat će jurnuti odmah, prije no što im dode zamjena. Sakriven među kišnim kaputima čekao je napeto s revolverom u ruci.

Vrata se otvore, svjetlost obasja prostoriju, ali nije osvijetlila sve kutove. Jedna ruka zgrabi šešir i kaput a i druga učini to isto. Vrata se zatvore i Gary odahne.

Koraci na stepenicama najavili su dolazak noćne smjene i Gary začu Joea:

— 'Dan momci! Dobro došli u zatvor! Taj me posao sasvim dotukao. Tako sam prokleta sit vječno gledati Petesovo lice, da ću mu ga jednog dana razbiti.

Joe i čuvar izađu i Gary začu kako je šerifov pomoćnik za njima zatvorio vrata. Zatim je nastalo drugo iskušenje, kad su se ova dvojica skinula i odložila svoje stvari.

Garyja nisu otkrili. Čuvar pođe u prostoriju gdje su bile ćelije da se osvjedoči je li sve u redu. Pomoćnik sjedne na kauč. Uskoro zatim Gary je čuo da se vratio ključar.

— Premjestili su Randolpha u drugu ćeliju. Šta ti o tome misliš?

— Mislim da se oni samo žele osigurati — bio je odgovor. — Rasprava se približava i Mike ne želi ništa riskirati... eto, dolazi večera!

Gary se ponovo pomakne. Usta su mu bila suha, čelo oznojeno. Došlo je vrijeme da nešto poduzme!

Koraci na stepenicama, zatim kucanje na vratima. Začu se neki prigušeni glas:

— Hranjenje divljih životinja.

Šerifov pomoćnik prođe kroz prostoriju i otvori vrata. Gary začu zveckanje poslužavnika. Razni šumovi prodirali su u garderobu dok se dijelila hrana. Miris kave pomiješao se s mirisom kišnih kaputa i gumenih čizama.

Ključar krene s prvim poslužavnikom do prostorije s ćelijama. Gary začuje kako je šerifov pomoćnik zaključao vrata

prema stepenicama i bacio se na kauč.

Ključar odnese i drugi poslužavnik. Prošlo je trideset sekunda, a zatim opet trideset i on se vrati po treći. Ovog puta trajalo je četrdeset sekunda. Gary izvuče iz džepa kožnatu uzicu i načini omču. Bio je spreman.

Kad je ključar ponovo ušao u prostoriju, mladić se došulja do odškrnutih vrata. Vrebao je i ugledao čuvara kako je uzeo posljednji poslužavnik, a zatim nestao.

Gary odgurne vrata, uđe u prostoriju i uperi revolver prema kauču.

Šerifov pomoćnik buljio je u njega kao da je pao s neba.

— Hajde, ovamo! — prosikta Gary kroza zube.

Zacijelo se doimao odlučno, jer je čovjek skočio kao da ga je ubo pauk tarantela i požurio do prostorije s garderobom. Gary ga zgrabi za ramena, okrene ga, oduzme mu kolt i zatakne ga za pojas.

— Ruke na leđa! — zapovjedi pomoćniku šerifa i ovaj posluša. Gary mu ih spretno zaveže.

— Ako pisneš izrešetat ću te — zaprijeti mu i gurne ga u garderobu.

Zatim zatvori vrata. Začuli su se koraci čuvara koji se vraćao.

Gary brzo šmugne kraj vrata na kojima je pisalo PRIVATNO i odšulja se do ulaza u ćelije. Čuvar izađe, zastane kao ukopan i poviče:

— Bille!

Osjeti pritisak revolvera na leđima.

– Ni riječi! Stavi ruke na leđa, brzo!

Čovjek posluša. Nije se ni usudio pogledati preko ramena. Gary mu izvuče revolver iz korica i baci ga na kauč. Sveže mu ruke na leđa, uzme svežanj ključeva sa čuvarova pojasa i stavi ga u džep.

– Legni na trbuh! – zapovjedi mu.

Čuvar ga posluša, a Gary mu sveže noge njegovom vlastitom maramom. Zatim ga podigne.

– Odskakući do ureda – naredi mu i pomogne mu. Gurne čuvara unutra koji se spotakne i pade na pod.

Gary požuri do garderobe i zapovjedi šerifovu pomoćniku da izade. Lice čovjeka bilo je crveno od bijesa. Pokušao je samog sebe uvjeriti da je to samo ludi mladić – ali ubrzo je shvatio da bi baš takav mogao biti vrlo opasan. Poslušno je na Garyjevu zapovijed legao potrbuške. Bio je svezan i jedva se podigao na noge i odskakutao do šerifova ureda. Tamo je pao preko čuvara. Gary zatvori za njima vrata i zaključa ih.

Do sada je sve radio kao u snu. Sada, kada je najteže bilo iza njega, mogao se ponovo sabrati i razumno razmišljati. Izvuče ključeve iz džepa i krene prema ćelijama. Zatvorenici su čuli buku iz pokrajnje prostorije. Bili su s nosovima tik kraj rešetki. Zaboravili su na jelo. Kad je mladić prošao kraj njih, dozivali su ga i molili da ih oslobodi, ali se Gary nije na njih obazirao.

Krene prema posljednjoj ćeliji na desnoj strani hodnika. Njegov otac je stajao odmah

iza vrata, gledajući ga s nevjericom.

– Gary, do đavola, što to radiš?

– Izvlačim te napolje – odgovori Gary i otvori bravu. – Sve je spremno.

– Poludio si! Ja ne mogu pobjeći, neću! Ako to učinim, mislit će da sam kriv.

– Pa što onda? Ionako će te objesiti. Moraš poći sa mnom! Razoručao sam šerifova pomoćnika i čuvara. Ako ostaneš, ostat ću i ja. Oni će te objesiti, a mene dugo zadržati u zatvoru.

Brava škljocne i mladić otvori vrata.

– Ideš li?

– Gary, ti si lud! Oni će...

– Ideš li? Ili da i ja pričekam u ćeliji dok nas ne pronađu?

Randolph se odluči. Što će se s njim dogoditi, sada nije bilo važno, morao je misliti na sina.

– Dolazim – prostenje.

IV

Linda je dojahala na ranč Randolphovih u nadi da će tamo naći Garyja. Čekala je gotovo čitavo poslijepodne. Zatim se ljutito vratila na ranč JV.

Gary je zacijelo opet jurio za nekim tragovima. Do đavola, zašto joj se neće povjeriti? Ona bi mu mogla pomoći. Iako joj je bilo samo četrnaest godina i bila je još djevojčica, on je zaboravio da je samo nekoliko godina stariji od nje. Zašto je takav? Kakva je to uopće razlika, osobito kod djevojčica. Svi uvi-

jek kažu da djevojke sazrijevaju brže od mladića. Zašto nije Gary kao Ed Corey? On joj je rekao da je zgodna. A Edu je bilo već osamnaest!

Kada je Linda stigla do glavnog ulaza, vidjela je kako su izašla dva muškarca. Djevojka ih je prepoznala, bio je to ujak Joel i Mike Boston. Činilo se da se vrlo žure smrknutih lica.

Linda im se približi, kad je ujak Joel već uzjahivao.

— Što je, ujače Joele?

— Ništa — kratko odgovori ujak. — Nešto se važno dogodilo u gradu. — On uzjaha i obojica krenu u galopu.

Linda ih je neko vrijeme promatrala kako se udaljuju. Što se to moglo dogoditi, da su tako smrknuti. Mike je za sada bio šerif. Možda je nešto u vezi s Henryjem Randolphom. Slušajući svoj instikt, Linda podbode konja.

Pokušavala je da ih ne izgubi iz vida, ali da ipak bude na određenoj udaljenosti od njih. Oni se uopće nisu okretali, pa je nisu opazili. Kada je Linda stigla u Preston, vidjela ih je kako su ispred suda zastavili konje, vezali ih, a zatim pojurili u pokrajnju ulicu.

Linda odjaše do kuće kraj suda, sjaše i priveže konja. Zašto nisu otišli u zgradu suda? Nešto se događalo, ali što?

Linda prođe između dvije druge zgrade, odšulja se do staje, pronade rupu na ogradi, sagne se i pogleda. Unutra je bilo tamno i isprva nije mogla ništa vidjeti, ali je čula glasove.

— Kada si otkrio? — upravo je njen ujak nekoga pitao.

— Malo prije no što sam došao k tebi — odgovori mu Mike Boston. — U jedan sat rđan još nije bio osedlan. Mladića sam tražio po čitavu gradu, ali ga nisam mogao naći. Ali tamo je još njegov konj. Gdje li se samo skriva mladić? Što li samo namjerava?

— Ne znam. Zar misliš da će momak nagovoriti svog oca na bijeg?

— Tako se čini. Najsigurnije je da čekamo ovdje pokraj konja.

— Naši konji su ispred suda. Oni će ih vjerojatno dovesti u zabludu, ako sidu stepenicama.

— Točno. Hej, Triggere! Podi preko i odvedi konje malo dalje niz glavnu ulicu.

Linda je čula kako se čovjek ispetljivao iz slame. Djevojci je lupalo srce od uzbuđenja. Sada je shvatila zašto joj Gary nije povjerio tajnu. Znao je da će ona nastojati da mu pomogne, a nije je htio uvući u neprilike, jer je smatrao da je ona još dijete. No sada će mu ona dokazati suprotno.

Linda je čula kako se Trigger vratio s još jednim pratilcem i rekao:

— Odveo sam konje do prodavaonice.

— Ima li i drugih konja u blizini? — upita njen ujak.

— Nema. Sve sam ih maknuo. Morat će doći ovamo.

— Ako zaista pokušaju bijeg, tada neće, po mom mišljenju, krenuti prije nego se smrkne — reče Mike. — Ako jedan dođe po konje, tada ćemo mi...

Linda nije čekala da izgovori do kraja, nego je krenula dalje.

Vratila se istim putem kojim je i došla. Opazila je konje ispred prodavaonice, odšuljala se do njih i polagano ih odvezala. Zatim je oba konja odvela natrag do zgrade suda.

Dva muškarca krenula su do glavne zgrade suda u noćnu smjenu. Pomoćnik šerifa ugleda djevojku i nasmije se. — Čekaš li ovdje svog prijatelja, Linda?

— Ne, čekam ujaka Joela i Mikea — odgovorila je nehajno.

Muškarci su ušli u zgradu i popeli se stepenicama. Ubrzo sišla su dvojica iz prethodne smjene.

Vlasnik gostionice i njegov pomoćnik prelazili su ulicu s košarom, poslužavnicima i kazanom. Ušli su i uskoro se vratili praznih ruku.

Linda se ukočila, kao da je instinktivno osjetila da je odluka blizu. Stisne uzde tako da su joj prsti pobijelili. Nije skidala pogled s izlaza iz zgrade.

Sunce je zalazilo iza zgrade i prednja strana bila je u sjeni. Možda oni neće uopće izaći na glavni ulaz, bojažljivo pomisli Linda. Možda je Gary našao neku drugu mogućnost da ocu nabavi pilu za metal i Randolph će se užetom spustiti u pokrajnju ulicu. Sjeti se onih koji ih čekaju i počne se tresti.

Drhtavica je prode i Linda se ukoči. Čula je korake kako se žurno spuštaju stepenicama. Djevojka se uspravi. Dvije sjene šuljale su se poput mačaka hodnikom duž stražnje strane zgrade. Linda je pokušala da ih upozori, ali nije mogla govoriti nego je samo pi-

štala. Oni ne smiju izići kroz stražnji izlaz.

Linda spusti uzde i pojuri na stepenice.

Dok je trčala, ponovo joj se vratio glas.

— Gary! Gary! — u glasu se osjetilo očajanje i strah.

Obojica su stali kao ukopani i okrenuli se. U rukama su im bili revolveri. Djevojka se spotakla o prag. — Ovuda! Brzo!

— Linda, što se s tobom događa?

— Ovuda! — ponavljala je Linda i pokazala na glavni ulaz. — Ne idite na stražnji izlaz! Tamo vas čekaju! Mike i njegovi ljudi! Oh, molim te, Gary, ovuda!

Momak ugleda iza njenih leđa konje.

— Dodi, oče, ona ima zacijelo pravo — reče Gary i uputi se prema glavnom izlazu.

Linda se uhvatila za dovratnik i promatrala oca i sina. Obojica su pojurila kraj nje niz stepenice i izjurila. Činilo se da je prošla vječnost dok nisu stigli do konja, ali ona je shvatila da su usporili kako ih ne bi preplašili. Čula je škripu čizama i poželjela je da požure. Djevojka je vidjela kako su otac i sin zgrabili uzde i čula je kako su tiho umirivali konje.

Čula je povik i znala da je to bio Mike. Sada su bjegunci bili već u sedlu.

Začu se pucanj, zatim još jedan. Linda najednom vidje kako se Gary počeo u sedlu njhati. Bio je pogoden! Promatrala je zatim kako je svom snagom podbo konja i konj je odjurio. Sada su iz sudske zgrade izjurili ljudi i otvorili

vatru, ali bjegunci su se sag-nuli i konji su jurili dalje. Pra-šina je onemogućila da ih Linda dalje prati pogledom.

V

U osam godina Preston se nije osobito promijenio, ustano-vio je čovjek koji je sjedio na verandi ispred prodavaonice. Nekoliko lica mu je bilo poz-nato, nekoliko ih se izmijenilo, a nekih više nije bilo. Ali iste su kuće stajale na istom mje-stu, doduše, otrcanije ali uglav-nom ipak iste.

Što se ticalo njega samog, Gary Randolph se osjećao si-gurnim, jer je pretpostavljao da nitko neće u njemu prepoz-nati nekadašnjeg mladića.

Njegova crna kosa bila je još kovrčava kao nekada, izravna-vana pomoću vode i četke, ali ipak, još neposlušna. Na lije-vom obrazu imao je brazgo-tinu, vidljivu unatoč prepla-nulu licu. Uspomena na metak koji ga je okrznuo kada je prije osam godina bježao iz suda. Nitko neće brazgotinu povezati s nekadašnjim Gary-jem Randolphom koji je imao glatko lice poput djevojke.

Otac i sin tada su otišli u drugu državu. Promijenili su prezime i počeli iz početka. Imali su još novca od založenih goveda, uložili ga u ranč i teško radili. Povremeno su se povlačili u brda i tražili zlato, a kako su se marljivo prihva-tili posla, to im je donijelo i plo-dove. Povećali su ranč, kao i bankovni račun, i postali pri-lično imućni.

Mogli su biti zaista zado-voljni, ali ih je mučila mrlja na imeđu Randolph. Gary je znao da je otac nevin i njemu je bilo svejedno kako se zove. Ali Henry Randolph bio je pono-san na svoje prezime i bio je nesretan što ne može dokazati svoju nevinost.

Noćima su sjedili budni i pokušavali se prisjetiti svih činjenica. Napokon je Gary od-lučio da se vrati u Preston i da pokuša otkriti istinu.

Gary otvori oči i uspravi se u ljuljački. Da, on je sada ovdje, ali odakle da počne? Što je du-lje o tome razmišljao, to je bio sigurniji da je pravi početak bio u nestanku vlasnika prodavaonice Forda Kellyja. To je bila zagonetka broj jedan, a priča o banci tjedan dana kas-nije, zagonetka broj dva. Činilo mu se da je to bilo u uzajamnoj vezi.

Zanoćilo je. Malo pomalo pa-lila su se svjetla u salunima, prodavaonicama i kućama. Glazbenici s muzičkim instru-mentima prolazili su preko ver-ande u hotel. Tu se uvečer odr-žavao ples. Gary se uputi da prošetati gradom. Zastao je u jednom salunu nekoliko mi-nuta, promatrajući stara poz-nata mjesta i otkrivajući poz-nata lica. Veselio se kako kod nikoga nije pobudio zanima-nje, a sve ove ljude dobro je poznavao otprije.

Gary je upravo stajao kraj tezge u salunu Silvera Sama salunu, kada ga je neka ruka povukla za rukav.

— Stranče, u nevolji sam — prošapće čovjek. — Kopač sam zlata. Moj magarac skončao je

napolju u pustinji. Sasvim sam se isušio i gladan sam – a uz to i žedan. Bilo bi lijepo od vas da mi date koji novčić za pivo.

Bio je to Whiskey Wetmore. On se još manje izmijenio nego grad.

Gary mu odgovori nepromijenjenim glasom, dubokim i zvonkim. Pokušavajući da izmijenjeni glas mogao bi se buniti, a onda bi izazvao sumnju.

– Naravno, starče! Krčmaru, molim jedno pivo za ovoga kopača zlata!

Krčmar se smješкао i natiočio pivo. Gary se okrene.

– Evo, pij.

Vidio je kako mu se starac zagledao u oči. Gary odvрати pogled i mirno ga upita:

– Da li smo se već sreli?

– N-ne, ne vjerujem. Ali vaš glas...jednog me trenutka podsjetio na nekog koga sam nekoć poznavao.

– Naravno – odgovori mu Gary nehajno. – Zacijelo smo se sreli u pustinji, zar se ne sjećaš? Ja sam onaj momak koji ti je gutljajem vode spasio život.

Da je Whiskey mogao pocrvenjeti, zacijelo bi sada pocrvenio.

– Mislim, stranče, da to nije laž, ja skapavam od žeđi.

Gary ga potapša po ramenu.

– Naravno da nije. Pij samo! Kladim se da također nije laž da si gladan.

– Nije – prizna Whiskey, brišući pjenu s brade.

– Uzmi ovo i najedi se. Do videnja – ljubazno će Gary pružajući mu dolar, mahne mu i izade iz saluna.

– Ova priča je vrijedila dolar – mrmljao je Gary. – Ulica! Kopač zlata! On je u najboljem slučaju kopao po prašini ispred prodavaonice da će naći cent.

Gary prođe pokraj nekadašnjeg Kellyjeve prodavaonice.

Sve je bilo mračno i napušteno. Dio krova se urušio. Prozori su bili zabijeni daskama. Na jednom vratima vijorila se neka šerifova naredba. Pokraj je bila Kellyjeva kuća, također nenestanjena.

Gary se vrati u hotel koji je bio sav osvijetljen a blagovao-nica ukrašena pretvorena u plesnu dvoranu. U predvorju su se gurali muškarci i žene u svečanim odijelima.

Gary se naslonio na recepciju i motao cigaretu. Palcem je zapalio šibicu i zapalio cigaretu. Kada je htio ugasiti plamen, Gary se ukoči, pogleda prikovana na ulaz.

Tog trenutka ulazili su muškarac i djevojka. Srce mu je govorilo što oči nisu htjele vjerovati: djevojka je bila Linda Vale, njegova Topsy! On se promijenio, ali kako se promijenila Linda! Ipak, to je bila ista suncem opaljena put, plave duboke oči, ista plava kosa, ali drugačije počesljana. Od moljca je postao leptir. Bila je sada prekrasna žena.

Dogorjevši, šibica mu oprži prste. On se trgne i ispusti je svrativši na sebe pažnju. Ona mu se okrene, smiješeći se. Gledala je u njega pomalo se zabavljajući. On joj uzvрати, sav opčinjen.

Najednom u njenim očima opazi promjenu. Oči su joj se raširile i nestalo je boje s njena lica. Stavila je ruku na usta, kao da pokušava spriječiti riječi koje bi izgovoriti.

Gary se ponovo sabere, kao da ga je netko polio vodom. Ako ga Linda sada prepozna, propali bi svi njegovi planovi. Skrene pogled s nje. Dok je ona još buljila u njega. Gary okrene glavu tako da mu je svjetlo padalo na brazgotinu i pogleda tobože u neku zgodnu djevojku, koja je razgovarala sa svojim pratiocem. Udahne dim i ispusti ga kroz nos.

Krajičkom oka promatrao je kako se djevojka pomalo sabrala. Ona spusti ruku, iz njenih je očiju nestalo panike, a lice joj je ponovo dobilo prirodnu boju. Čovjek pokraj nje nešto je rekao i Gary je čuo njen glas.

– Ah, ništa. Nekoga sam na čas zamijenila s nekim.

Bio je to Ed Corey. Pogledao je Garyja namrštena čela i nehajno se okrene. Gary nepristojno zijevne i polagano se uputi u dvoranu za ples. Stane u kut i ogledao se oko sebe. Nitko ga nije promatrao s posebnim zanimanjem.

Linda i Ed također uđu u dvoranu i pridruže se drugom paru, razgovarajući sve dok orkestar nije počeo svirati.

Prvo su plesali kadrilu, zatim valcer. Linda je plesala s Edom Coreyjem. Plešući valcer prošli su namjerno pokraj njega. Gary je pogledao Lindu u oči i ona mu je uzvratila pogled. Kada je ples završio, sjela je kraj njega na stolicu.

Sljedeći ples ponovo je plesala s Edom. Gary je kiptio od bijesa. Kada je ples završio, Linda se ponovo vrati na isti stolac. Orkestar je počeo svirati ponovo valcer. Ed ustane, Linda mu se nasmiješi i reče:

– Molim, ovaj ne.

– Zar ti je suviše? – upita je raspoloženo. – No, dobro, ako mi dopustiš, izići ću i popušiti cigaretu.

Nakloni se i izade.

Gary skine šešir i stavi ga na prozor, zatim poravna kosu i pride Lindi.

– Smijem li moliti, gospođicu.

Ona ga pogleda i reče: – Mislim da vas ne poznajem.

– Ni ja vas ne poznajem. Pretpostavimo da ste vi princeza iz bajke, a ja prerušeni princ.

Linda je trenutak oklijevala zatim je brzo pogledala lijevo i desno i zatim rekla.

– Lijepo, visosti. Tko sam ja da bih smjela odbiti prinčevu zapovijed? Ona ustane, on se pokloni. Neko su vrijeme šutke plesali, puni zanosa. Ljudi su se počeli okretati za njima.

– Znam da to nisam smjela učiniti – reče Linda napokon.

– Mi nismo bili jedno drugome predstavljeni. Moj pratilac će me ispitivati, kažite mi barem svoje ime.

– Imena ništa ne znače.

– Ne mogu vas ipak čitavo vrijeme zvati »visosti«

– Prijatelji me zovu Randy.

Ona ga brzo pogleda, ali on se smješкао. Iz njenih očiju nestane nepovjerenja, umjesto toga njen je pogled postao malo čeznutljiv.

– Jednom sam imala prijatelja koji me zvao Topsy – prošapće Linda.

– Topsy? Kako to?

– Tada sam još nosila pletenice.

– Kladim se da ste dražesno izgledali. Smijem li vas i ja zvati Topsy?

– Bilo bi mi draže kada me ne biste tako zvali. To je neka vrsta uspomene. Mladić koji me tako zvao, otišao je i nikada se više nije vratio.

– Kakva budala!

– Ne, nije bio budala, kao što vi mislite, ali mi smo tada bili još djeca.

– Vi još mislite na njega?

– Vrlo često! Možda baš sada i plešem s vama jer me na neki način podsjećate na njega.

Ples je završio, trenutak su stajali na mjestu i gledali se u oči. Zatim se Linda okrenula i Gary je otpratio do njena mjesta.

Ed Corey dočekao ju je smrknuta lica.

– Tko je to? – oholo ju je upitao.

– Tako se nije moglo razgovarati s Lindom Vale. Djevojka prkosno zabaci glavu.

– Jedan džentlmen koji me ljubazno zamolio za ples.

– Jedan stranac i ti si s njim plesala.

– Jedan džentlmen – odlučno odgovori Linda. – Čini mi se da ste vi zaboravili značenje te riječi, gospodine Coreyju.

Corey je ljutito promatrao Garyja.

Možda nemam tvoju moć

prosudivanja ljudi na prvi pogled.

Gary se lagano nakloni pred Lindom.

– Zahvaljujem na plesu, gospodice Linda. Ispričajte me kod svog pratioca. Kada je već bio toliko nesmotren da vas ostavi samu, tada je zaslužio da mu se ukrade jedan ples.

Gary se okrene i udalji bez žurbe, ali iza svojih leđa je čuo Eda – Taj obožavalac! Njega ću još pogledati!

VI

Slijedećeg jutra nakon doručka Gary krene u šetnju gradom. Ponovo se odšetao do kućice Forda Kellyja, pretražio je koliko je to bilo moguće i ustanovio da je nenastanjena. Zatim je prešao na drugu stranu ulice i tim se putem vratio.

Ispred suda stajao je šerif Mike Boston. Gary je prošao kraj njega, da ga uopće nije pogledao, ali osjećao je na sebi šerifov pogled. Uskoro je opazio da ga Mike slijedi.

Ušao je salun Silvera. Sama i unatoč tome što je bilo još rano naručio pivo. Pijuckao ga je kratkim gutljajima kada je Mike ušao kroz pokretna vrata. Stao je pokraj Garyja za tezgom.

– Dobro jutro – promrmlja Mike.

– Zar zaista? – odgovori mu Gary hladno ga promatrajući.

Šerif je uvijek bio suparnik njegovu ocu i priskrbio je Garyju brazgotinu na obrazu.

Mike ga smrknut pogleda.

– Ovdje ste stranac, zar ne?

– Vi dolazite na mnoga mjesta, pa biste to morali znati.

– Uz to još i mudar. Pretpostavljam da ste samo na proputovanju.

– Možda se i varate. Ovo je zgodan gradić, možda ću se zadržati neko vrijeme.

– Mislim da to nije baš najbolja zamisao. Ovdje nema posla.

Gary ispije još jedan gutljaj.

– Po čemu mislite da tražim posao? Možda se želim malo odmoriti.

– Ovo je vrlo loše mjesto za odmor.

– Zar postoji zakon protiv toga?

– Ne, tako dugo dok nikome ne ostanete ništa dužni. – Mike ispije pivo i rukavom obriše usta. – Vidio sam vas jučer uvečer na plesu. Niste baš stvorili mnogo simpatija nakon što ste plesali s djevojkom Eda Coreyja. Kako sam čuo, Ed i Linda su zaručeni. Bilo je prilično nepromišljeno od nje da pleše sa strancem, ali Linda je malo plahovita. Da sam na vašem mjestu, ne bih se u to miješao. Ljudi su u ovom kraju malo čudni. Ne vole da neki stranac otima jednu od naših djevojka njenu zaručniku.

– Po mom mišljenju on nije nikakav muškarac, ako moli svoje prijatelje da mu pomognu da se riješi suparnika.

S Mikeova lica nestade ljubavnosti. – Čini mi se da me vi ne razumijete. Želim vam na prijateljski način objasniti da bi za vas bilo najbolje da odete iz grada.

– Naravno da razumijem. To ste htjeli reći od samog početka, samo niste imali hrabrosti.

Mike se ukoči. – Čujte, vi, vi ne možete...

– Poslušajte me! Znam da ste šerif u ovom gradu, ali me ne možete otjerati iz grada sve dok se ne ogriješim o zakon. Nemojte to ni pokušavati.

Mikeovo lice pocrveni od bijesa. – Niste nimalo umišljeni, zar ne? Možda vas kao šerif ne mogu otjerati iz grada, ali kao građanin sigurno vam mogu reći da sam sit gledati vaše lice u Prestonu i okolici. Poslušajte moj svijet, ili ćete snositi posljedice.

– Mnogim se ljudima ne sviđa moje lice, na to sam već naviknut.

– U redu – Mike ispije ostatak piva i lupi čašom o šank.

– Što god se dogodilo, vi ste tako željeli. – On popravi svoj kolt, zagleda se u Garyja, okrene se na peti i brzo izade iz saluna.

Gray smota cigaretu, zapali je i također izade iz saluna. Krčmar je za njim mahao glavom. Takvim tonom ne smije nitko razgovarti s Mikeom Bostonom!

Gary pode do prodavaonice i ude. Jedan prodavač mu se približi s usiljenim smiješkom i upita ga: – Sto želite?

Eda Coreyja nije nigdje opazio.

– Rado bih razgovarao s gazdom.

– Izvolite tamo otraga – prodavač pokaže palcem na odijeljenu prostoriju s rešetkama na prozoru. Gary pride prozoru.

Benjamin F. Corey koji je postao nešto deblji i mlohaviji, pride prozoru sa smiješ-

kom koji je bio rezerviran za mušterije.

— Dobro jutro, gospodine. Čime vas mogu uslužiti?

— Tražim kuću u Prestonu i vidio sam na kraju grada jednu praznu. Pokraj nje je nešto što izgleda kao da je nekada bila prodavaonica. Možda biste mi mogli reći kome je pripadala ta kuća?

Na Benovu licu pojavi se smiješak.

— Kuća je nekoć pripadala Fordu Kellyju. On je netragom nestao prije sedam ili osam godina. Pretpostavlja se da je mrtav. Imao je dugova u banci, a mi preuzeli njegov posjed. Rado biste kupili tu kuću?

— Ako nije previše skupa.

— Pet stotina dolara. Mjesto je izvanredno...

— Do viđenja — prekine ga Gary i okrene se.

— Trenutak! — poviče za njim Corey i požuri do vrata.

— Možda bismo se mogli nagoditi.

Gary se vrati i reče: — Neću platiti više od dvije stotine.

Corey se cjenkao, ali Gary nije popuštao. Napokon su sklopili posao.

— Drago nam je što ćete ostati ovdje — laskao mu je Corey

— Prestonu su potrebni mladi, napredni stanovnici. Poći ćemo k odvjetniku Trianu i sklopiti ugovor o prodaji.

Odvjetnik Trian! Još jedno poznato ime! Nije se mnogo promijenio, ostao je gotovo isti, onakav kakva ga se Gary sjećao: mršava, stroga lica, mrzovoljna nastupa, tipična za kroničnog želučanog bolesnika.

Dokument je bio sastavljen i poslao je činovnika na sud da upiše novog vlasnika. Kasnije dok se pred prodavaonicom opraštao od Benamina F. Coreyja, ugledao je na konjima Lindu i Eda.

Gary opazi kako su se Lindine oči zasvjetlucale. Ona mu kratko kimne. Corey sjaha i dobaci mu pogled pun mržnje, a zatim se okrene i reče: —

Udi, moram s tobom razgovarati.

— Ovo je moj sin i gospodica Linda Vale. Oprostite gospodine Stacy. Benjanin Corey oslovio je R.C. Stacy. Bilo je to djevojačko prezime njegove majke.

Benjamin se gegao po stepenicama iza svog sina, a Gary pride Lindi, koja je malo podalje bila na konju i obrati joj se sa smiješkom: — Zar da kleknem pred vama, princezo? Ili je prošla maskerada?

— Bojim se da je prošla. Osim toga, pločnik je prljav.

— Zašto vas ne smijem zvati Topsy?

— Smijete, razmišljala sam o tome. Baš je bilo glupo od mene što sam vam to jučer odbila. Zovite me Topsy, a ja ću vas Randy.

Mirno ju je promatrao.

— Nije li to malo suviše prisno? Pogotovo za mladu damu koja je zaručena?

— Tko vam je to rekao? — upita ga ona oštro.

— Šerif.

Njene oči ljutito sijevnu.

— Da sam zaručena, zacijelo ne bih plesala sa strancem.

On olakšano uzdahne.

— Nisam ni ja u to vjerovao, ali ipak nisam bio siguran. Serif je rekao da ste malo plahoviti. Žao mi je, Topsy.

Linda se smješkala.

— Prošlo je mnogo godina otkako me netko tako zvao — a to mi se, moram priznati, opet svida. Ne moram vas dva puta pogledati, pa da znam da ste stočar. Ako ostanete nekoliko dana u gradu, dodite malo k nama na ranč. To je jedan od najljepših rančeva u ovom kraju. Osim toga, željela bih da upoznate mog ujaka Joela.

— Ujaka? Zar nemate roditelje?

— Izgubila sam oboje kada sam još bila djevojčica. Ujak Joel je očev polubrat i on upravlja rančem. Pravi je džentlmen. Svidjet će vam se.

— U to sam siguran. Doći ću čim budem mogao.

Gary opazi da se Ed Corey vraća, pa dotakne rukom obod šešira i udalji se.

Ed je bio smrknut. Požuri do svoga konja čvrsto stisnutih usnica, dok mu je iz očiju iskrio bijes. Gary se udaljio i sukob je zasad bio izbjegnuto. To je odgovaralo Edu. On je, doduše, bio visok i snažan momak, ali tučnjava bi mu bila ispod časti. Osobito kad su mu bile dostupne i druge stvari.

Ed Corey uzjaha i krene. Linda mu se pridruži. Njene su oči opasno sjale, ali Ed je previdio oluju.

— Što je želio od tebe taj Stacy? — upita je naprasito.

— Zar se zove Stacy? — Rekao mi je samo dobar dan. On je stočar. Pozvala sam ga da posjeti ranč JV.

Ed snažno povuče uzde tako da je konj naglo podigao glavu.

— Ti si ga pozvala?

— A zašto ne?

Neko je vrijeme buljio u nju, a zatim bijesno reče:

— Slušaj me, Linda. Moramo se o nečemu dogovoriti. Poznajem te još iz djetinjstva, uvijek smo bili prijatelji. Možda sam i suviše očekivao, ali sam mislio...

— Zacijelo si glasno mislio, Ede. Priča se naokolo da smo zaručeni. To nije istina i ti to znaš — prekine ga ona.

— Da, ali ja sam mislio ... Svi tako misle.

— Onda ćemo to odmah objasniti. Ti si meni drag Ede. Proveli smo zajedno mnogo lijepih dana, ali ne dopuštam da ljudi pričaju da smo zaručeni. To nije istina i ti to znaš.

Bili su još usred grada. Tjerao je konja pokraj njenog i stavio ruku na njenu.

— Reći ću ti ono što sam ti davno htio...

Linda ga prekine i povuče ruku.

— Nemoj ništa reći, Ede. Ne sada. Mogao bi dobiti odgovor koji ti se ne bi svidio.

— Dobro, pričekat ću povoljniju priliku. Mjesecinu, ruže i sve ostalo. Budući da si sada loše raspoložena, moraš mi oprostiti što te neću otpratiti na ranč. Sigurno ne bih bio ugodan pratilac. Osim toga, moram još nešto obaviti. Ne ljutiš se zbog toga?

— Ni najmanje. Samo idi!

VII

Kada je malo zatim čula iza sebe topot konjskih kopita, Linda se okrene jer je mislila da se Ed Corey vratio. Ali to nije bio Ed. Kada je ugledala Garyja, njeno srce je počelo jače kucati i ona zaustavi konja.

Garyjeve oči su sjale i on se sretno smiješio.

— Ja sam čovjek brzih odluka — gledao ju je u oči. — Vidio sam da ste sami krenuli iz grada i odlučio sam odmah danas posjetiti vaš ranč.

— Veselim se zbog toga. Gospodin Corey morao je obaviti u gradu neke poslove. Krenimo!

Gary je promatrao njenog šarca. — Je li ovaj konj tako dobar kako izgleda?

— Još bolji. Babeu je trinaest godina, ali može se mjeriti sa svakim vrancem. — Linda ga pogleda na strane. — Vjerujete li mi, ili vam moram dokazati?

— Previše sam trgovao konjima a da bih mogao nekome vjerovati na riječ. Na koju udaljenost da se natječemo?

Ona pokaže na drveće, koje je bilo udaljeno oko tisuću i pet stotina, metara. — Do onih hrastova. Hoćemo li se u nešto kladiti da trka bude privlačnija?

— Kako bi bilo za jedan cent?

Ona otpuhne nezadovoljno.

— No, u redu, kukavice. — Pažnja, sad!

Kopita su odjekivala, prašina se dizala. Linda ga je pobijedila za dužinu konja i zaustavila se zacrvenjelih obraza.

— Nisam li vam rekla! — vikala je poput djevojčice. — Platite! — ispružila mu je ruku pod nos.

Gary je tražio po džepu novac, izvadio ga i pružio joj ga.

— Nemojte odmah sve potrošiti.

— Hoću! A znate li za što? Za štapić metvice. Kada sam još bila djevojčica, utrkiivala sam se s Babeom s jednim vrancem, koji je bio dosta sličan vašem. Pobijedila sam i zato sam dobila štapić metvice.

Njene se oči uozbilje i ona pogleda novčić. Zatim nastavi blagim glasom:

— Naravno, onda nisam bila sasvim fair. Imala sam samo četrdeset kilograma. Gary je rekao da sam trebala natovariti još jednu vreću zobu tako da težina bude izjednačena. Ali ipak mi je dao metvicu kao »džentlmen«.

On je osjećao kako mu krv ulazi u glavu.

— Gary?

— Da, Gary Randolph. On i njegov otac bili su naši susjedi. Gary i ja smo bili prijatelji. — Linda se ispravi u sedlu i spremi novčić u džep suknje. — Dodite da vas upoznam s ujakom Joelom.

Stajali su ispod stabla i Gary je zamoli:

— Pričekajte, molim vas, rado bih čuo malo više o tom Garyju. Što je sada s njime? Zašto je otišao?

— Garyjev otac bio je šerif, a Gary je brinuo o ranču. Jedne noći, obilazeći grad, gospodin Randolph je zapao u neprilike. Vidio je svjetlo u banci Bena Coreya i ušao da vidi što se

dogada. Našao je blagajnu otvorenu a novac je bio razbaćan po podu. Lopova nije bilo. Dok je skupljao novac s poda, u banku je naglo ušao njegov pomoćnik. Pri lošem svjetlu šerif ga nije prepoznao. Mislio je da je to provalnik i pucao je. Bio je to nesretan slučaj, ali odmah su došli ostali i uhapsili Henryja Randolpha. Nije bilo nikakva traga provalniku. Zbog toga su vjerovali da je on ubojica.

— Da li su ga osudili?

— Nikada se rasprava nije održala — ozbiljno odgovori djevojka. — Gary je znao da će njegova oca osuditi pa mu je pomogao pri bijegu. Šerif Randolph je bio nedužan, ali oni bi ga ipak objesili.

— Odakle znate da je bio nevin?

— Jer sam ga dobro poznavala, a i Garyja.

Gary je šutio, bojao se da ga ne izda glas, a Linda se udubila u misli. Njeno je lice bilo iskrivljeno, a u očima se vidjela tuga. Znao je da ona misli na Garyja Randolpha i gotovo je došao u iskušenje da je uzme u naručje i sve prizna, a ipak se nije usudio. On je njoj vjerovao, ali ipak nije mogao riskirati da joj se povjeri. Kada se Linda pomalo opet sabrala i potjerala šarca, on krene za njom i tako su kasali jedno uz drugo bez riječi.

Okolo podneva su stigli na ranč i Joela Valea zatekli u radnoj sobi. Vale je u međuvremenu posijedio, ali inače nije se mnogo izmijenio. Još je imao zatvoren i rezerviran izraz lica.

— Morate svakako s nama objedovati, gospodine Stacy — pozvao je Garyja. — Nakon toga Linda vam može pokazati ranč. Namjeravate li se nastaniti u Prestonu?

— Kupio sam kuću ondje. Možda ću pokušati naći neki ranč i možda ću uzgajati goveda.

Razgovarali su sve dok ih kineski kuhar nije pozvao na ručak. Nakon ručka mladi su otišli do korala. Gary je uhvatio dva konja i osedlao ih.

— Podite sa mnom, htjela bih vam nešto pokazati — reče Linda i povede Garyja do pašnjaka gdje su pasla dva konja.

Gary je odmah prepoznao konje. Zaustavili su se kod žičanog plotu i Linda prodorno zazviždi. Jedan konj, vranac, podigne glavu i pogleda u njenom smjeru. Konj zaništi i krene prema njoj. Linda sjaha i pride plotu, a Gary ju je polagano slijedio. Opet je osjećao kako ga guši u grlu.

Njegov Bill! A drugi, Major, pripadao je njegovu ocu. Gary stane pokraj Linde.

Vranac ispruži glavu preko plotu i počne čupkati Lindu po ramenu. Djevojka se nasmije, izvuče komadić šećera iz džepa i pruži mu ga. Bill ga uzme i počne nozdrve trljati o njen obraz. Linda se okrene sa smiješkom prema Garyju.

— Zar nije divan? On je Garyjev. Čuvam ga za njega. Major je pripadao šerifu Randolphu.

— Vi mislite... — reče Gary promukla glasa, a zatim se sabere i nastavi: — Vi mislite da će se oni vratiti i tražiti konje?

– Ne vidim nikakve mogućnosti za to. Ipak, možda ću jednog dana saznati gdje je Gary. Tada ću mu vratiti konje.

Bill preko Lindina ramena dodirne Garyja. Djevojka se iznenadeno okrene.

– On vas voli!

– Lijep je to konj. Zacijelo je star kao i vaša kobilica. Da li biste mi ga prodali?

Linda se zaprepastila.

– Ne! Čuvam ga za Garyja. Billu ne bih mogla prodati ni za kakav novac, zar ne, ljubimče moj?

Zagrli konja oko vrata. Zatim izvadi još jedan komadić šećera i dade mu ga, pa se okrene i uzjaha svoga konja dok je Bill grickao šećer. Oči su joj bile vlažne, ali nije htjela da to Gary opazi.

Šutke su jahali sve dok nisu stigli do goveda ranča JV. Gary je hvalio životinje, ne krijući oduševljenje. Živo su raspravljali o uzgoju. Gary napokon upita:

– Zar su to sve vaša goveda, gospođice Vale?

– Nisu sva. Henry Randolph založio je kod nas i svoja goveda da sakupi novac za očevu obranu. Ja sam tada izjavila da neću nikada priznati taj zalog. Naravno, ja u stvari nisam imala nikakve veze s time. Ujak Joel upravlja imanjem, ali i on se sa mnom složio. Mi nikada nismo zalogom naplatili zajam. Goveda su isplaćena a telad žigosana žigom Randolphovih. Ako se ikada vrate, ili saznam gdje su ja ću ih njima vratiti.

Kada su se vraćali kući, Gary se htio oprostiti sa Joe-

lom Valeom, ali on je u međuvremenu otišao u Preston. Tako se oprostio samo od Linde, ljubazno odbio njen poziv na večeru i vratio se u grad. Ustanovio je da je krajnje vrijeme da krene, prije no što popusti pred uspomenama. Njegova Topsy! Kakva je to samo djevojka!

Gary se zaustavi ispred prodavaonice, kupi hranu i spremi u vreću. Uzme kod Benjamina Coreyja ključeve Kellyjeve kuće, unese hranu u kuću i nekoliko je trenutaka promatrao unutrašnjost.

Iz kuće je bilo izneseno gotovo sve što je valjalo. Ostao je samo stari kuhinjski stol, klimava stolica i zardali štednjak. Sve je bilo prljavo. Na tri prozora nije bilo niti jednog stakla. Pod se sastojao od dasaka neuredno zakucanih na balvane položene na zemlju.

Gary odjaha do prodavaonice i kupi metlu, krpe, vedro i dugu cijev za dimnjak. Unese sve u kuću i odvede konja straga u staju. Krov je bio nagnut i trebalo ga je popraviti, ali ipak će za sada donekle poslužiti da pruži njegovu konju krov nad glavom.

Gary se osobito zanimao za pod. Njegov otac je sumnjao da je Kelly možda ispod poda sakrio novac. Gary pronađe u kutu lopatu i kramp. Iskušenje da odmah počne kopati bilo je veliko, ali on odbaci tu misao. To je bio ubitačan posao i mora biti obavljen u tajnosti.

Gary se vrati u kuću, namjesti cijev na štednjak i počne čistiti.

Kada se smračilo, odjaha u hotel, pobrine se za konja i večera. Nakon večere sjedio je malo u predvorju, jer je znao da Mike vreba na njega. Ali uskoro mu dosadi i krene u šetnju gradom.

Gary se ni u jednom salunu nije dugo zadržao i nikome se nije pridružio. Mikea nije vidio, ali je opazio čovjeka koji ga je slijedio od lokala do lokala i koji bi, čim bi on izašao, također napustio lokal. Napokon je u pratiocu prepoznao Triggera Malonea i sjetio se da je i on sudjelovao u potjeri s Mikeom Bostonom kada su pobjegli iz zatvora.

Gary se oko deset sati vratio u hotel. Na pultu je stajala upaljena svjetiljka, ali portira nije bilo nigdje u blizini. Popne se na prvi kat. Osjećao je da mu prijeti opasnost. Izvuče revolver, stane kraj vrata i naglo ih otvori. Kako nije ništa sumnjivo opazio, prijede prag i ledima se okrene prema zidu.

Bilo je tamno i Gary nije mogao ništa vidjeti. Nije čuo nikakve šumove, a ni disanje, osim svog vlastitog. Došulja se do komode, upali šibicu i ne opazi ništa sumnjivog. Okrene se i pregleda sve kutove iza namještaja. Bio je sam.

Gary vrati revolver u korice i zasunom zatvori vrata, zatim skine opasač i objesi ga na čavao na zidu. Neki glas mu zapovjedi:

— Ruke uvis!

Gary se htio okrenuti na peti, ali se ipak predomislio i poslušao. Tek se tada okrenuo. Vrata koja su spajala pokrajnju sobu bila su otvorena, a na

ulazu je stajao neki čovjek s maramom na licu i uperenim koltom u Garyja. U sobu su ušla još dvojica zakrabiljenih muškaraca.

Jedan od njih približi se zidu, gdje je visio Garyjev opasač, izvadi metke iz revolvera, stavi unutra prazne čahure, vrati kolt u korice, a zatim skine opasač i reče:

— Opasi ga!

Gary začudeno posluša. U međuvremenu ga je onaj treći pretražio da se uvjeri ima li još oružja. Onaj prvi je još držao uperen revolver u njega.

Čovjek mu nije ništa uzeo, čak ni novčanik kojeg je Gary nosio za opasačem. Dali su mu šešir, a dvojica su ga uhvatila pod ruku i izgurala kroz vrata. Prvi ga je slijedio i držao Garyju na leđima prislonjen revolver.

Kada su otvorili vrata i izašli, Gary opazi da je u hodniku bilo ugašeno svjetlo. Sišli su niz stražnje stepenice, prošli kroz kuhinju i stigli u staju kroz stražnji izlaz. Tamo su ih čekala četiri osedlana konja.

Jedan od njih bio je Garyjev vranac. Stavili su uže Garyju oko vrata, naredili su mu da uzjaši i čvrsto mu svezali ruke za jabučku sedla. Zatim su i sami uzjahali. Jedan je zgrabio uzde Garyjeva konja i krenuli su.

— Hoćete li mi objasniti što ovo znači?

— Već ćeš i sam vidjeti — glasio je odgovor.

Šutke su jahali kroz grad, a zatim su krenuli prema brežuljcima, gdje se nekada kopalo zlato.

Nakon dva sata naišli su na alat za kopanje, okna i hrpu tucanoga kamena. Nakon nekoliko trenutaka su se zaustavili. Tri zakrabiljena muškarca sišla su s konja i jedan mu odveže ruke.

— Silazi! — zapovijedi jedan oholo.

Gary sjaha. Odmah su ga zgrabili za ruke. Jedan mu skine omču s vrata. Samo škrto svjetlo zvijezda obasjavalo je tamu. Odveli su ga do hrpe tucanog kamena koji je izgledao kao veliki mravinjak. Jedan je nogom pipao tlo. Ponovo su koraknuli i stali.

— Evo, tu je — reče jedan od njih.

Gary je osjetio zemlju ispod peta, ali ne i ispod prstiju. Oprezno je podigao nogu i stupio u prazno. Sada je znao gdje se nalazi i upravo tog časa onaj muškarac iza njega reče:

— U redu, prijatelju — skači!

Gary se najednom istrkao, okrenuo se i prvog kraj sebe udario šakom u lice. Očekivao je da će čovjek pucati i već se pripremio, ali se prevario. Umjesto toga čovjek je psovao, bacio se na Garyja i obuhvatio ga rukama. Ostala dvojica zgrabila su ga s obje strane za ruke. Čovjek koji ga je prvi napao baci ga na zemlju. Ostala dvojica još su ga čvrsto držala.

— Ako neće da skoči, onda ćemo ga baciti — promrmlja onaj koji je držao Garyja za noge.

Podigli su ga za ruke i za noge. Pokušao se istrgnuti ali nije uspio.

— Svi zajedno! — zapovjedi jedan i počeli su ga njihati amo-tamo. — Jedan — dva — tri!

Pustili su ga i Gary je odletio kroz zrak. Zamahao je rukama i padao. Ramenima je udario u suprotnu stijenku okna, odbio se, prevrnuo se u zraku i pao ravno na noge.

Gary je svom snagom udario u hrpu zemlje i zabio se u nju do koljena. Osim nekoliko modrica i ogrebotina ostao je neozlijeđen.

Gary pogleda prema gore. Visoko iznad sebe vidio je obrise okna i zvijezde. Iz daljine je čuo kako se udaljava konjski topot. Gary ispraši odijelo, opipa stijenke, upali šibicu i pregleda svoj zatvor. Nakon što je pregledao glatke stijene, ugasi šibicu i sjedne na tlo da razmisli.

Sada mu je bilo jasno zašto mu nisu ništa uzeli i zašto su mu metke u revolveru zamijenili praznim čahurama. Sve je trebalo izgledati kao nesretan slučaj. Ako njegov leš i pronađu, neće biti nikakva traga nasilja, ili rane od metka. Čak će i revolver pronaći na svom mjestu, a prazni meci bit će dokaz da je pucao s namjerom da nekog dozove u pomoć.

Vrlo lukavo smišljen plan, koji je mogao poticati samo od jedne osobe, od Eda Coreyja.

VIII

Pokušat će se na neki način izvući odavde, ali ne prije zore. Ledima se naslonio o zid i pušio cigaretu. Zatim se skupčao

na mekoj zemlji i pokušao zaspiti, ali san mu nije dolazio na oči. U podsvijesti je razmišljao o svom jadnom položaju, iako je pokušavao potisnuti te misli.

Okretao se s jedne strane na drugu, onoliko koliko mu je to dopušteno uski prostor. Gotovo je svakog sata ustajao i popuštao cigaretu. Čak kada se i razdanilo, ostao je okružen tamom. Jama je bila duboka desetak metara. Gary nije vidio ničega čime bi se mogao popeti.

Obišao je svoj zatvor nekoliko puta, opipao stijenke i kada je osjetio neugodan osjećaj u želucu, postao je svjestan da se iz jame neće nikada izvući sam.

Iskopao je rupu u stijenci, ali čim je stao čizmom, zemlja se pod njegovom težinom rasipala.

Podigao je lice prema nebu i vikao u pomoć. Vikao je neprestano u razmacima otprilike svakih pola sata. U toku dana smanjio je viku na svaki sat. Polako mu je postalo jasno da time samo iscrpljuje snagu, ali dozivanje u pomoć bila mu je posljednja nada.

Sunce je sijalo iznad njegove glave, a svjetlo je sve dublje prodiralo u jamu. Bio je gladan i žedan. Nestajalo mu je i duhana. Uhvatila ga panika koju je pokušao energično potisnuti. Pretražio je sve pretince svog opasača, kao i džepove, ali nije našao nijedan metak.

Svjetlo se pomalo povlačilo i znao je da se bliži večer. Još jednom se pokušao popeti kopajući rupe u stijenrama, ali

nije uspio naći čvrst oslonac. Zemlja je popuštala pod njegovim prstima. Osjećao se pobijeđenim. Tada je počeo očajnički vikati, iako mu je glas bio promukao. Vikao je gotovo čitav sat, a zatim je samo kriještao i iscrpljen pao na zemlju.

Nešto mu je pogodilo obod šešira i palo mu na noge. Pogleda gore prema otvoru, ali on više nije bio okrugao. Dio je pokrivala sjena.

– Hej, ima li nekog ovdje dolje?

– Ima! – zastenja Gary.

– Čekaj, donijet ću uže!

Gary je otirao znoj sa čela. Obuzela ga radost da će biti spašen.

Ponovo se otvor zatamnio i u jamu se spusti uže. Gary je pipao dok ga nije uhvatio.

– Objesi se dok te ne izvučem.

Gary stavi nogu u omču i uhvati laso. Podupirao se slobodnom nogom o stijenku okna. Otvor je postajao sve veći i svjetliji, a zatim se prstima uhvatio za zemlju dok nije bio povučen preko ruba okna. Gary se na čas odmorio, a zatim se podigne.

Drugi kraj lasa vukao je njegov konj, a vodio ga je Whiskey Wetmore. Whiskey ispusti uzde i dogega se do Garyja. Gary mu se približi ispružene ruke.

– Spasio si mi život. Kako si me samo pronašao?

Whiskey se bojažljivo okretao.

– Odlazi daleko odavde – navaljivao je. – Ako saznaju da sam te izvukao iz okna i mene će baciti unutra ili će me

napuniti olovom, a takav kraj baš ne želim.

Požuriše do konja. Za to vrijeme Gary je smotao laso i svezao ga za sedlo. Brzo su odjahali, a putem mu je Whiskey sve ispričao.

— Spavao sam na sjeniku u staji hotela kada sam vidio da su se došuljali i osedlali tvoga konja. Šaputali su i ja sam odmah shvatio da se nešto zbiva. Kada su te izveli, sve sam promatrao. Slijedio sam ih, ali oni su bili na konjima i ja sam zaostao. Otišao sam u brda i otkrio tvoje otmičare kada su se vratili. Tražio sam cijelu noć. Mislim da sam dosta propješačio. Malo prije otkrio sam tvoga konja kome su uzde bile svezane za stijene. Zemlja je bila suviše tvrda da bih mogao vidjeti tragove konja, ali sam obišao okolicu i najednom te čuo kako zapomažeš.

Gary stavi starcu ruku na rame.

— To ti neću nikada zaboraviti, čovječe, a kako novac nije dovoljan da iskupim dug, možeš od mene u svako doba tražiti sve što ti zatreba.

— To nije potrebno — branio se Whiskey požurujući ga.

— Novac mi ionako više ništa ne znači. Osim jednog do dva pića, ionako ne bih znao što bih s njim počeo. Kada bi me Mike uhvatio da trošim novac, zacijelo bi naredio da me zatvore zbog krađe. Drži samo jezik za zubima. Nemoj nikome reći da sam te izvukao iz jame. Ti samo šuti i time smo izmirili dug. Do davola, ti si mi već unaprijed platio, kada si mi

neki dan dao dolar. Sada se rastajemo i ja se vraćam u Preston. Za tebe je najbolje da se ne vraćaš u grad.

— I da im omogućim da nekažnjeno pobjegnu? Nikada, Whiskey! Ali ja te neću odati.

— Za tebe će biti najbolje da odeš iz ovoga kraja. Ti ne slu tiš u što si se upustio.

— Ne znaju to ni oni. Hoćeš li mi reći tko je to bio?

— Neću! Neću reći niti jednu jedinu riječ.

— U redu. Znam da je jedan od njih bio momak kojeg su zvali Trigger Malone. To mi je za početak dovoljno.

Whiskey odmahne raščupanom glavom.

— Vidim da je besmisleno da ti kažem da se kloniš Triggera. Ionako me nećeš poslušati. Ali, mladiću, pazi se i čuvaj glavu. Ni sam ne znam zašto te žele ukloniti, ali vidim da su u tome vrlo odlučni. Oni će opet pokušati, u to možeš biti siguran.

Gary je namjeravao starca odvesti do Prestona, ali Whiskey se opirao da sjedne iza njega na konja.

— Ne, nikako, to je opasno za mene. Zaboravi da si me vidio.

IX

Gotovo se već smračilo kada je Gary stigao do svoje kuće. Rasedlao je konja i odveo ga u staju. Zatim ude u kuću, objesi pokrivače preko prozora i upali svjetiljku. Zapalio je vatru i skuha večeru.

Kada je pojeo, ugasio je svjetlo, izašao u staju i dao ko-

nju malo zobí, uzeo lopatu i prišao stražnjoj strani staje.

Radio je u mraku. Lopatom je odgrtao zemlju. Povremeno je zastajao i zapalio šibicu da vidi koliko je napredovao i što je uradio.

Nije ništa našao, pa je zatrpao rupu i počeo kopati na drugom mjestu. I tako je kopao dalje a da nije našao ništa osim nekoliko ostataka zardalih kotača, nekoliko potkova i mnogo kamenja. Nikakvih kostiju Forda Kellyja.

Gary se vrati u kuću, makne pokrivače s prozora, a zatim doručkuje. Sjeo je uz prozor i promatrao kako se grad budi. Kada je grad živnuo, izađe i krene glavnom ulicom do suda.

Kroz pritvorena vrata ugleda suca Blakea kako sjedi za pisćim stolom. Kraj njega je sjedio Mike Boston. Gary uđe.

— Dobar dan — Gary je pri tom promatrao šerifa i nadao se da će biti iznenađen, ali ni traga iznenađenju! Možda Mike nije ništa znao o napadu na njega, ili je bio bolji glumac no šerif. Zabacio je glavu i promatrao Garyja, a njegovo lice bilo je više ljutito no iznenađeno.

— Što želite? — promrmlja.

Gary sjede na stolicu i malo je odgurne natrag.

— Želim uložiti žalbu kod šerifa. Pretprošle noći upala su tri muškarca u moju hotelsku sobu i napala me. Odveli su me do napuštene rudarske jame i bacili u nju. Nisu mi ništa oteli osim metaka. U moj kolt stavili su pet praznih čahura. Naravno, mogla je to

biti samo neslana šala, ali više je nalikovalo na pokušaj ubojstva. Želim da se pronađu počinioci i očekujem da se pobrinete da to ne bi pokušali ponovo.

— Na to ćete dugo čekati — bjesnio je Mike. — Mene uopće ne čudi da vas je netko napao — zatim se okrene prema sucu i objasni mu: — To je ta ptčica koja je plesala s djevojkom Eda Coreyja.

Sudac je mjerio Garyja, a zatim mu se nasmiješio.

— To zacijelo navodi šerifa na pomisao odakle da počne istraživati, zar ne, suče? Ja sada živim u Prestonu i tu ću plaćati porez. Kupio sam kuću koja je nekoć pripadala nekom Fordu Kellyju.

Očito je to zainteresiralo suca Blakea.

— Vi ste je kupili? Od koga?

— Od Benjamina Coreyja.

— Hm, hm — čudio se sudac.

— Što se tiče te navodne otmiče, da li ste nekog prepoznali? *

— Jedan od njih bio je Trigger Malone. Bili su maskirani, ali njega sam ipak prepoznao.

— Hoćete li podnijeti tužbu?

— Zbog toga sam i došao. I da me šerif zaštiti, ako je to moguće.

— Ne samo da je to moguće, nego je to njegova dužnost — objasni Blake i počne ispunjavati nalog za hapšenje. Preda ga Mikeu i on izađe iz sobe. Na njegovu licu vidjela se mržnja prema Garyju. Gary nije imao mnogo nade da će Mike uhvatiti Malonea, ali ipak će se za kratko vrijeme otarasiti svojih protivnika.

– Nadam se da ste ispitali sva zakonska prava na Kellyjevu kuću? – upita ga sudac kada je Gary ustao, spreman da ode.

– Nisam, kuća je pripadala Kellyju, zar ne?

– Da, koliko je meni poznato.

– Gospodin Corey mi je rekao da je Kelly imao dugova u banci i tako je on preuzeo vlasništvo nakon njegova nestanka.

– Zaista? Želim vam mnogo sreće, gospodine Stracy.

Gary u prodavaonici nabavi metke i duhan. Stajao je na pragu i punio kolt i pojas mećima. Pri tom je stajao promatrajući ulicu. Vidio je kako je Mike pred hotelom rekao nešto čovjeku koji je prošao kraj njega. Čovjek je kimnuo i prešao ulicu.

Mike je ušao u salun pokraj hotela.

Ispred saluna stajao je konj koji je nalikovao na Maloneova. Gary se okrenuo prema pročelju i gledao smiješeći se. Malone izjuri iz saluna i krenu ravno prema svom konju, uzjaha i odjuri kroz pokrajnju ulicu.

Gary smota cigaretu, zapali je i polako se uputi prema hotelu. Kada je stigao na drugu stranu ulice, ugleda Mikea kako izlazi iz saluna.

– Ako ste zaista tražili Malonea, u što sumnjam, mogu vas obavijestiti da je on upravo izašao iz „Silver Sama“, uzjahao konja i krenuo iz grada. Ako požurite, možete ga još stići.

– Ido do đavola! – promrmlja Mike, okrene se i krene u drugom smjeru.

Gary uđe u hotel da plati račun. Bilo je očito da je vrataru laknulo.

Kad je to obavio, vrati se započetom poslu u staji. Kratko je predahnuo samo za ručak. Do večeri je prokopao i posljednji boks, ali ni ovoga puta nije imao sreće. Večerao je i ponovo se prihvatio posla. Njegov je otac bio siguran da je Ford Kelly ubijen i da je leš bio zakopan nedaleko kuće. Još mu je preostalo da prekopa dio između vrata staje i stražnjeg zida.

Gary zapali svjetiljku i stavi je u kut. Do ponoći je završio polovicu posla. Bio je vrlo umoran, jer dvije noći nije spavao. Oteturao je u kuću, zasunom zatvorio vrata i bacio se na ležaj.

Do podne je završio posao u staji. Prokopao je cijelu staju do dubine od jednog metra. Grob je možda bio dublji, ali u to je Gary sumnjao. Ubojica zacijelo nije imao vremena da dublje ukopa Kellyjev leš.

Gary je obeshrabreno sjeo na rub jaslji. Možda se njegov otac ipak prevario. Možda je ubojica negdje drugdje zakopao Kellyja, na primjer iza staje.

Gary ode u kuću i pripremi ručak. Bio je umoran. Poslije podne će spavati, a prije nego padne noć kopat će iza kuće. Pojeo je, oprao sude, smotao cigaretu, ispružio se na krevetu i pokušao zamisliti kako je Kelly prije osam godina mogao biti ubijen, ovdje u kući.

Bilo je oko ponoći ili nešto kasnije. Kelly je radio na platnom spisku. Knjige su bile

pred njim rasprostrte po stolu. Blagajna je bila otvorena. Ubojica se mogao ušuljati kroz prozor u drugoj prostoriji. Možda ga je Kelly i sam pustio unutra, ako ga je poznavao. Jedan udarac i Kelly je razmrskane lubanje pao na pod. Ubojica je ugasio svjetiljku, stavio pokrivače na prozor i ponovo upalio svjetlo. Sakupio je novac i strpao ga u vreću. Znao je da se mora osloboditi leša, da bi sve izgledalo kao da je Kelly u noći pobjegao i uzeo sa sobom sav novac. Kamo s lešom? Gdje da ga zakopa a da ga nitko pri tom ne zatekne? Što je bilo još važnije, kako da ga nitko ne opazi kako vuče leš?

Najednom se Gary digne i zagleda u daske na podu. Svaka pomisao na spavanje je nestala. Vrijedi pokušati. Odlučno krene u staju po lopatu i pijuk.

Upravo mu je palo na um da je najsigurnije mjesto bilo u kući ispod poda!

Odvalio je dasku pijukom i počeo kopati. Trud mu se uskoro isplatio. Na samo šezdesetak centimetara dubine naišao je na neki tvrdi predmet. Zemlja je bila mekša nego u staji. Gary je klečao i dalje kopao.

Nakon nekoliko minuta našao je ono što je tražio. Otkopao je ljudsku lubanju. Srce mu je snažno lupalo dok je odstranjivao prljavštinu s lubanje. Najednom su zablistali zubi, i to dva zlatna. Koliko se sjećao, takve zlatne zube imao je Kelly, a vidjeli su se uvijek kada bi se smijao.

Gary polagano okrene lubanju u ruci. Na stražnjoj strani

opazi rupu, na mjestu gdje su se rasprsnule kosti. Kelly je zacijelo bio nagnut nad knjigama kad ga je netko udario.

Gary je nekoliko trenutaka ukočeno stajao s lubanjom u ruci, piljeći u rupu. Nesumnjivo su ovdje bili zakopani posmrtni ostaci Forda Kellyja. Za sada mu je bilo dovoljno da je našao lubanju.

Odložio je lubanju, zatrpao rupu, stavio dasku na mjesto i zakucio je čavlima. Uklonio je tragove svoga rada, zamotao lubanju u vreću i ispružio se na krevetu razmišljajući.

Nakon nekog vremena se digao, ogorčeno stisnutih usnica. Sjetio se iznenađenja suca Blakea kada mu je spomenuo da je kupio Kellyjevu kuću od Benjamina Coreja. Požurio je u sud gdje su bili dokumenti o kući koju je kupio. Nije dugo tražio. U dokumentima nije bilo riječi o prijevodu Kellyjeva vlasništva na Benjamina F. Coreja ili na banku.

Ben Corey je prodao nešto što mu uopće nije pripadalo. Gary je bio vrlo uzbuđen i ogorčen kad se vratio kući. Čovjek koga je on tražio bio je lopov, a Ben Corey se upravo takvim pokazao. Dvije stotine dolara nije bio veliki iznos, ali netko tko može prevariti za taj iznos, još će radije posegnuti za tisućama. U Coreyjevoj blagajni zacijelo je bilo mnogo tisuća dolara.

Lubanju je u vreći ponio sa sobom u sud da potraži suca Blakea. Bila mu je potrebna pomoć, a u Prestonu nije bilo nikoga od koga bi je mogao zatražiti.

Sudac je bio sam u svom uradu. Gary uđe i zatvori za sobom vrata.

— Suče, moram vam nešto ispričati. Smijem li sjesti?

Blake mu ponudi stolicu, a on se sam nasloni u naslonjaču. Gary sjedne držeći u krilu svoj zamotuljak.

— Priča počinje prije osam godina — započne Gary. — Ispričat ću vam jer mi je netko koga ste poznavali i cijenili rekao da ste vi divan i učen čovjek. Bio je to nekadašnji šerif u ovom kraju. Zvao se Henry Randolph.

Sudac se trgnuo. Kratko je pogledao u Garyja, zatim se digao i pošao prema vratima. Zatvorio ih i zaključao. Ponovo je sjeo i rekao:

— Moram vas upozoriti da budete oprezni s onim što mi želite reći. Henry je bio optužen za ubojstvo.

— Zbog toga sam ovdje. Poznajem Henryja Randolpha i njegova sina. Oni su se preselili u drugu državu i tamo dobro žive. Cijenjeni su kao što su nekoć bili i ovdje. Jedino ih opterećuje mrlja na imenu Randolph.

— Dobro mi je poznata priča o Henryju Randolphu. Još vjerujem u njegovu nevinost, ali kao sudac moram ga smatrati krivim. To je zacijelo i dokazao bijegom iz zatvora.

— Bijeg je bio posljednji pokušaj da se nedužnog spasi vješala — objasni Gary. — Sve je to bila okrutna zavjera.

— Smrt Lena Whearona bila je — kao što je i sam Henry Randolph izjavio nesretan slučaj. Ali ostalo! Ja imam za to i dokaze.

Gary otvori vreću i izvuče lubanju. Stavi je na sučev pišači stol tako da su se vidjeli zlatni zubi.

— Prema onome što mi je Henry Randolph rekao, ovo je lubanja Freda Kellyja. Pogledajte je i kažite mi ako griješim.

Blake se trgnuo u stolici. Nagnuo se i pregledao lubanju.

— Po zlatnim zubima rekao bih na prvi pogled da je zaista njegova. Mislim da bi je svatko mogao prepoznati.

Odakle vam?

Gary okrene lubanju i pokaže na stražnju stranu. — Vidite li ovu rupu? Što možete iz toga zaključiti?

— Da je Kelly bio udaren nekim tupim predmetom.

— Točno. To i ja mislim. Pitajte me odakle mi. Dobro, reći ću vam. Iskopao sam je u kuhinjskom podu Kellyjeve kuće. Ostatak leša bi također morao biti tamo.

Sudac Blake nabere oči.

— Vi ste objasnili nestanak Kellyja i povezali ga sa zavjecom koju ste malo prije spomenuli.

— Točno — Gary mu objasni svoju teoriju. — Ubojica je saznao za Randolphovu namjeru da iskopa leš, pa ga je trebalo spriječiti. Zvuči logično — nastavio je Gary. — Čak i bolje no što su je ti razbojnici zamislili. Joel Vale vidio je svjetlo i doveo je za pojačanje Mikea i Lena da uhvate tobožnjeg lopova. Tada je Len ubijen a Kellyjev ubica trebao je samo čekati da zakon bude proveden.

Blake je neko vrijeme piljio u Garyja, zatim se digao i pola-

gano koraćao amo-tamo. Napokon je zastao i okrenuo se prema Garyju.

— Na žalost, to je samo teorija. Lubanja nije dovoljan dokaz da je postojala zavjera, kako vi tvrdite.

— Lubanja je dokaz za motiv, upozorava na važnu činjenicu, na događaj u banci i zavjeru u vezi s njome. Nije bio ukraden niti jedan cent, nešto što Randolphovi nisu nikada mogli shvatiti. Zar pravi lopov ne bi uzeo ništa od novca rasutog po podu? Imao je dovoljno vremena da nesmetano pobjegne.

Sudac je oštro promatrao Garyja.

— Cini se da su vam sve pojedinosti sasvim dobro poznate. Imena, mjesto i sve ostalo.

— Zaista je tako. Randolphovi nisu ni o čemu drugom razgovarali. Nisu došli samo zato što je sve to bila zavjera da se Randolph makne s puta. Oni su uhvatili stvar s krive strane i bili su spremni vjerovati da je Kelly provalio u banku da se osveti svojim konkurentima koji su ga htjeli izbaciti iz trke. Da se ta točka razjasni, bilo je potrebno da se iskuša Randolphova hrabrost, da ispita da je Kelly u vrijeme pljačke bio zaista ubijen i pokopan. Ni jedan od njih nije se usudio vratiti ovamo i zbog toga sam se ja dobrovoljno javio da to obavim umjesto njih. Zbog toga sam kupio Kellyjevu kuću.

— Sada razumijem. A što sada namjeravate?

— Želim naći čovjeka koji je ubio Forda Kellyja. Tako ću

doći i do čovjeka koji je izmislio intrigu protiv Randolpha.

— Zacijelo sumnjate na nekoga?

— Naravno, glavni kandidat na toj listi, a možda i jedini je Benjamin F. Corey.

— Corey! — Blake je bio užasnut.

— Točno. Taj je čovjek lopov. Ispitao sam njegovo pravo na kuću koju sam kupio. Ona je oduvijek pripadala Kellyju. Corey mi je prodao nešto što mu uopće nikada nije pripadalo.

— I ja sam se tome čudio — tiho je rekao Blake. — Corey, kako? — on mahne glavom. — Da li vam je potrebna moja pomoć?

— Naravno, suče. Randolphovi su imali odvjetnika koji se zvao Train, koji je tada mnogo istraživao taj slučaj. Zacijelo je napravio neke bilješke koje još čuva. Zamolio bih vas da ih nabavite od Traina i pažljivo proučite. Randolphovi su mi rekli da je Corey imao alibi za onu noć, kada je bila navodno provala u banci. Molim vas, ispitajte to i pokušajte ustanoviti da je to točno. Ako ne, molim vas da pokušate saznati gdje je Corey bio te noći kad je ubijen Ford Kelly.

— Učinit ću sve što mogu, gospodine Stacy, zar ne?

— Da, točno, Stacy — Gary ustane. — Naravno, Randolphovi ne očekuju vaše usluge besplatno. Oni imaju novca i...

Blake ga oštro prekine:

— Ne želim nikakav novac. Onda, kada je Henry morao odgovarati pred sudom, nisam imao drugog izbora. Ako sam

se prevario, htio bih popraviti grešku. — Zatim pokaže na lubanju. — Hoćete li da je spremim na sigurno mjesto?

— Ako ste tako ljubazni, zaključajte je u blagajnu. To je sada najvažniji dokaz.

Gary otključa vrata, izađe iz zgrade i uputi se prema svojoj kući. Kad je već bio nedaleko od kuće, opazi neku priliku kako je zamakla za ugao pokrajne uličice. Gary uhvati za kvaku, okrene je — i zastane. To nije bilo šesto čulo koje ga je upozorilo, nego spoznaja da u Prestonu ima ljudi koji bi ga se htjeli riješiti. Garyju padne na pamet da će prilikom ulaska u kuću biti dobra meta, jer je bio obasjan svjetlošću pa ga ni najlošiji strijelac ne bi mogao promašiti. Zbog toga se makne u stranu, zgrabi kvaku i naglo otvori vrata.

Prasak odjekne kućom i zidovi se zatresu, kao i ono malo stakla što je još preostalo na prozorima. Vrata su se pretvorila u trijeske.

Gary skoči do prozora koji je bio prekriven pokrivačem i počne bjesomučno pucati unutra. Kada je ispraznio kolt, brzo ga ponovo napuni, pa zastane osluškujući. Iznutra se nije ništa čulo, nikakav šum ni bolni jauk.

S druge strane ulice sakupili su se ljudi, dotrčao je i Mike Boston iz »Silvera Sama«. Gary pride, šuljajući se do jednog kuta odakle je mogao pogle-

dati kroz vrata. Unutra je bilo tamno, ali brzo je opazio ubojito oružje i ušao u kuću.

Saćmarica je bila vezana za krevet koso prema gore, a cijev uperena u vrata. Oko okidača bilo je vezano uže i povučeno oko noge kreveta pa vezano za čavao u vratima. Kad je Gary otvorio vrata, uzica je potegla okidač, ali je pritom pukla.

Mike Boston hito uđe u sobu.

— Što se ovdje događa?
Gary pokaže bez riječi na saćmaricu.

— Čini se da vas se netko želi riješiti.

— U ovom kraju ima mnogo ljudi koji bi me se željeli riješiti. Uključujući i šerifa.

Mike se okrene.

— Zar želite time reći da sam to bio ja?

— Ne bih se čudio da ste vi bili u to umiješani.

— Čujte, vi, ako se ja želim nekoga riješiti, stisnem ga u kut, pljunem mu u lice i prisilim ga da izvuče revolver.

— Tamo je kut, zašto ne pokušate?

Mike ljutito pogleda u Garyja, a zatim u saćmaricu. — Zato što to ne smatram potrebnim — promrmlja. — Čini se da će mi netko drugi olakšati posao.

X

Znatizeljnici su stajali okolo i došaptavali o tome kako je

netko ušao u kuću Kellyjev. pokušao ubiti novog vlasnika. Mnogi su vidjeli pušku i čudili su se što li je samo taj stranac skrivio kada mu je netko pripremio takvu davolsku zamku.

Gary obide kuću. Tražio je trag, koji je možda napadač ostavio za sobom, ali bilo je mnogo tragova u prašini pa nije ništa otkrio.

Gary se vrati na glavnu ulicu i krene prema prodavaonici ispred koje su razgovarali Mike Boston, Joel Vale i Linda. Linda je bila Garyju okrenuta leđima, pa ga je ugledala tek kad im je prišao.

– Oh, Randy!

– Zdravo, Topsy – pozdravi je Gary i sve su nevolje toga časa bile zaboravljene.

Joel Vale se okrenuo kao gromom ošinut i na trenutak se na njegovu licu vidjelo iznenađenje. Ali kad se Gary približio, već se sabrao i na silu nasmiješio.

– Zdravo, Stracy. Kako ste me samo prestrašili. Postoji samo jedan čovjek koji je tako zvao Lindu. Jednog sam trenutka pomislio da je on ovdje.

– Zatim malo stiša glas: – Da li ste ikada čuli za Garyja Randolpha?

– Gospodica Vale mi je nedavno pričala o njemu. Rekla je da ju je on zvao Topsy, a meni se sviđa taj nadimak.

– Radujem se zbog vas što niste Gary Randolph – nastavi Vale. – On je napustio

Preston, bježeći pred zakonom, a bilo bi za njega vraški neugodno kad bi mu palo na pamet da se vrati. Zaista, kakva slučajnost, i vaše je ime Randolph.

– Nije. Moje je ime Ransome, skraćeno Randy.

– Oh, razumijem – reče Vale. Ako je u njemu bilo i malo sumnje, ona je iščezla. Zatim se okrene Lindi:

– Hoćeš li poći sa mnom? Uskoro će tvoj rođendan i bit će mi drago da mi pomogneš.

– Naravno, poći ću s tobom. Do viđenja, Randy!

Ed Corey se pojavio na vratima i dočekao ih. Gary je vidio kako je uhvatio Lindu za ruku.

Gary se vratio u „Silver Sam“, prišao tezgi i naručio pivo. Bilo je još rano i u salunu je bilo samo nekoliko stalnih gostiju. Stolovi za kartanje bili su pokriveni. Gary je stajao gotovo na kraju tezge, polagano ispijao pivo i razmišljao o svojim nevoljama. Tog časa su se otvorila pokrajnja vrata i ušla neka djevojka. Bila je odjevena za izlazak, jednostavno i vrlo uredno i sasvim malo namazana.

Unatoč svemu, Gary odmah shvati da ona pripada djevojka u lokalu. Trenutak ga je promatrala i nasmiješila se, a zatim mu prišla.

– Zdravo, kauboju! Hoćeš li maloj Loli ponuditi piće?

Gary kimne i pozove bar-
mena. Djevojka je naručila vi-
ski i pomalo ga ispijala poput
prave dame. On je ispio svoje
pivo i pristojno čekao da ona
ispije viski.

— Još jedan? — uljudno je
upita.

— Ne, hvala. Oni nam
ionako ne plaćaju proviziju
ako smo ovdje privatno. Sišla
sam dolje da udahnem svježeg
zraka i da nešto pojedem prije
posla. Dodi, prošetajmo malo.

Ona ga uhvati pod ruku, a
Gary joj dopusti da ga izvede
na ulicu. Šetali su tako sve do
prodavaonice i Lola je duboko
disala.

— Do đavola, što ovdje dobro
miriše! Nema duhanskog dima,
mirisa ustajala piva i znoja.
Mrzim onu rupu.

— Pa ne moraš tamo raditi.

— Ne, ne moram. Mogla bih
za tri dolara tjedno praviti
kekse, ali draže mi je zaraditi
dvadeset i pet do trideset do-
lara.

— Ima mnogo neoženjenih
muškaraca koji čeznu za že-
nom, domom i djecom.

Ona se posprdno nasmije.

— Naravno, ima ih, ali oni
ne čeznu za nekim poput
mene.

— Mislim da nisi baš tako
loša.

— Zaista tako misliš? —
njeno se lice ozari i ona se
malo jače privije uz njega. —
Ako je i laskanje to je nešto
novo za mene. Samo nastavi,
svida mi se.

— Nije to nikakvo laskanje.
Neke su djevojke krojačice,
druge su prodavačice, neke
rade u uredu, a neke — sjetio
se Linde — tjeraju goveda i obi-
lježavaju ih žigom. Ti si tako-
der prodavačica, samo što ne
prodaješ modne predmete.

Ona uzdahne.

— Sladak si kauboj.

Gary začuje buku kotača i
pogleda na cestu. Bila su to
kola s ranča JV, a na njima su
sjedili Linda i Joel. Joel se
držao ukočeno i gledao ispred
sebe, kao da ga ne opaža.
Linda se zagledala u Garyja i
on vidje kako je nabrala čelo.

Lola je dalje brbljala, držeći
ga pod ruku. Gary nije uopće
čuo što je govorila. Zamišljao
je što je Linda mogla zaključiti.
Bio je malo ljut jer između
njega i Lole nije bilo baš ništa.

Lola se zaustavi ispred resto-
rana.

— Hvala za šetnju, gospo-
dine Smithe, ili se možda zo-
vete Johnes.

— Ne, zovem se Randy.

— U redu, Randy, hoćeš li sa
mnom večerati?

— Neću, hvala. Kuham sam.

— No, dobro. Navrati kod
Sama i posjeti me kada budem
namazana ratničkim bojama.

— Nisi loša ni bez njih. Mi-
slim da bi ovakva mogla imati
više uspjeha.

Lola mahne glavom i uđe u
restoran. Gary se vrati kući,
donese iz staje nekoliko da-
saka i zabije ih preko polomlje-

nih vrata. Zatvori ih, skine čizme i opasač i ispruži se na krevetu.

Noćas mora potpuno zabiti daskama još jedan prozor, a krevet premjestiti u drugi kut, odakle ga se neće moći vidjeti izvana, odluči Gary.

Postojao je samo jedan čovjek koji ga je mogao pokušati ubiti kako bi ga se riješio. To je bio Ed Corey.

Trigger Malone bio je samo oružje, ali zacijelo nije imao ništa protiv čovjeka imenom Stracy. Slušao je Mikea koji je očito radio po Edovu nalogu. On je bio samo kotačić u ovom kompliciranom stroju, koji su pokretali Benjamin F. Corey i njegov sin.

Ono što je Garyju nedostajalo, bio je dokaz, ali će ga već naći. Ograda od cigle teško se može zaljuljati, ali se ipak sruši ako se izvadi jedna cigla. Prva cigla bila je uvijek najteža, ali Gary ju je imao. Imao je Bena Coreya koji mu je prodao nešto što mu nije pripadalo. Nije više mogao zaspiti, digao se i napustio kuću u potrazi za drugim ciglama.

Pronašao je Whiskeyja Wetmorea kako sjedi u sjeni prodavaonice. Zaustavi se ispred starca, smota cigaretu i prošapće dok ju je pripaljivo:

— Ako želiš jedno piće, ja sam u »Silver Samu«.

Zatim se okrene i pođe u salun.

Whiskey nije odmah ustao da ne bi pobudio sumnju. Podigao je glavu, ispružio noge, zatim ruke, zijevnuo i ustao. Nekoliko sekunda stajao je odsutna pogleda, a zatim je šmugnuo u salun i stao kraj Garyja.

— Ortače, ja sam na izdisaju. Gary ga pogleda a zatim kimne barmenu.

— Daj mu jedno piće. Izgleda tako kao da će se raspasti.

Nakon što su bili posluženi, Gary ga upita:

— Jesi li već potrošio onaj dolar?

— Gospodine, redovito sam jeo.

— Jedi i dalje.

Gary utisne starcu u ruku još jedan dolar. Htio mu je platiti još jedno piće, ali to bi bilo suviše napadno. Barmen se udaljio i oni su ostali sami.

Gary prošapće:

— Zanima me ima li Trigger Malone sačmaricu?

— Mislio sam da ćeš me to pitati. Odgovor je potvrđan.

— Jesi li ga možda vidio nedavno?

— Nisam. Vidio sam kako je poput đavla odjurio u pokrajnju uličicu odmah nakon pucnja na drugom kraju grada.

— Stanuje li on u Prestonu?

— Ponekad u nekoj kolibi na istočnom kraju ulice. Lako ćeš je prepoznati. Ako ga nema tamo, onda je kod svog stada na Dutch Hillu.

— Mnogo si mi pomogao, starče. Mirno živi i dalje, ja ću uvijek biti negdje u blizini.

– Možda, do sada si se uvijek nekako izvukao, ali nemoj isuviše izazivati sudbinu!

Gary je odjahao do kraja grada, ugledao kolibu i krenuo prema njoj. Pogledom je pretražio okolinu, a ruka mu je bila spremna da u svakom trenutku zapuca. Koliba je bila napuštena. Gary pođe prema stražnjim vratima i nekoliko puta pokuca, a zatim uhvati za kvaku. Vrata su bila nezaključana, on ih otvori i uđe u kuću.

– Trigger?

Nije bilo odgovora i on se odšulja kroz kuhinju do vrata koja su vodila u prednju prostoriju. Tamo su zatori bili spušteni i soba je bila u polutami. Gary izvuče kolt spreman da puca, iako je bio gotovo siguran da ovdje nema Triggera Malonea.

Prevario se. Kad je pružio ruku s oružjem kroz odškrinuta vrata, netko ga povuče i istovremeno ga udari u bradu. Udarac je bio tako jak da je onesviješten pao na leđa.

Nije bio dugo bez svijesti, ali kada je otvorio oči, nekoliko je trenutaka ostao ležati na leđima i buljio u strop. Zatim se sjetio što se dogodilo i rukom opipa bradu.

– To sam i zaslužio.

Njegov je revolver još ležao na zemlji. Gary ga podigne, pregleda ga i stavi u korice. Ustao je, počeo micati vilicom i ustanovio da nije ništa slomljeno. Uputi se u prednju prostoriju,

otvori zastore i pregleda unutrašnjost. Bio je tu neuredan krevet, dvije stolice, stol sa svjetiljkom, ali nigdje nije vidio sačmaricu.

Gary nije ni očekivao da će je pronaći. Mike ju je uzeo kad nije poslužila svrsi. Kad je izašao, sunce je upravo zalazilo. Znao je da će do zalaska sunca stići do Dutch Hilla. Uzjaha i krene.

Da bi stigao do Dutch Hilla morao je proći kraj ranča JV. U susret su mu dolazila neka kola. Ubrzo prepozna Lindu. Tjerala je konja prilično brzo, ali Gary se nije maknuo, pa se ona morala zaustaviti. On je dojahao do nje sa šeširom u ruci.

– Zdravo, Topsy!

– Zdravo, Randy! Žurim se, ne mogu se dugo zadržati.

– Barem me možeš ljubaznije pozdraviti.

– Zašto bih? Napokon, mi smo samo slučajni znanci.

– Mislio sam da smo prijatelji.

– Možda, ali samo u izvjesnom smislu.

– Prijatelji vjeruju jedan drugome. Ako nešto krivo pođe, oni to objasne.

– Zar ima nešto da se objasni? – njen glas je bio hladan.

– Nemojte se izvlačiti Topsy, vidjeli ste me u društvu dame sumnjiva morala. I to u pola bijela dana! Nisam bio s njom zato što sam čeznuo za njenim društvom.

– Mene ne zanimaju vaše prijateljice, Randy. Ako vas to ne smeta...

– I te kako me smeta – Linda je već povukla uzde, ali Gary se sagnuo i uhvatio je za ruke. – Molim vas, saslušajte me do kraja. Nisam prije vidio tu djevojku. Pridružila mi se u »Silver Samu« i zamolila me za piće. Zatim me uhvatila pod ruku i pozvala u šetnju. Naravno, mogao sam je i odbiti. Otpratio sam je do restorana. Zar ćete mi zbog toga okrenuti leđa, ili ostajemo i dalje prijatelji?

Linda ga pogleda i zatim se nasmiješi.

– Naravno da ćemo ostati prijatelji. Možda je to bilo glupo od mene, ali jednostavno vas nisam mogla zamisliti u društvu Lole La Rues.

On je još držao njene ruke.

– Postoji samo jedna djevojka zbog koje bih jednom mogao izgubiti glavu. Jednog dana, kada je bolje upoznam, priznat ću joj koliko sam u nju zaljubljen.

Linda obori pogled i obrazi joj se zacrvene.

– Sada zaista moram krenuti, Randy. Za nekoliko dana počinjemo okupljati stoku, a u prodavionici me čekaju naručene namirnice. To moram obaviti još prije mraka.

Gary pusti njene ruke i uspravi se u sedlu.

– Zar to nije mjesec dana prerano?

– Jest, ali sljedećeg ću mjeseca navršiti dvadeset i jednu godinu, a ujak Joel mora sudu dati izvještaj.

– Tada ćete postati vlasnica ranča i dignut ćete nos tako visoko, da vas obični kauboj kao ja neće moći zvati Topsy.

– Prijateljstvo se ne mjeri dolarima.

– Naravno, a sada krenite po namirnice. Do viđenja!

– Dodite na ranč, kad budete imali vremena, – reče Linda i krene prema Prestonu.

Gary odjaha dalje putem kojim je naumio. Kad bi joj samo mogao reći da je on Gary Randolph! Sjetio se jednog dana, prije osam godina, kada mu je u svojoj naivnosti, ponudila brak!

On i Topsy nekada su ovim krajem jahali uzduž i poprijeke, pa ga je dobro poznavao. Gary usmjeri konja prema puteljku koji se uspinjao prema klanacu. Uspon je bio težak, a sunce je zašlo kad je napokon stigao do klanca. Krenuo je prema obali rijeke i probijao se kroz neravni teren. Često je morao silaziti s konja i puzati uz odron, promatrajući pri tom ljude koji su duž obale micala kamenje.

Triggera Malonea nije vidio. Gary je napokon našao mjesto gdje su bile kolibe. Bilo je još dovoljno svijetlo da je mogao vidjeti da nisu nastanjene. Između drveća ugledao je čistinu. Sišao je s konja i počeo

se oprezno približavati. Između drveća promatrao je kolibu iz koje se uzdizao dim, a vrata su bila otvorena. Vidio je ispred kuće nekog čovjeka, a kad je stao na vrata i pogledao prema čistini, prepoznao je Triggera Malonea.

Gary se vratio do svoga konja i odveo ga u velikom luku do stražnje strane kolibe. Tamo je privezao vranca, obišao koral, sagnuo se i odšuljao do mjesta odakle ga Trigger nije mogao vidjeti s prozora. Pet minuta kasnije Gary uđe u kolibu i uperi kolt u čovjeka koji je sjedio za stolom.

— Ne miči se, Triggeru!

Malone htjede posegnuti za pojasom s koltom koji je visio preko stolca, ali uoči bezizlaznosti svog položaja i osta mirno sjediti. Gary brzo pride do njegova opasača, izvuče revolver i baci ga kroz otvorena vrata. Zatim pretraži Triggera da vidi ima li još oružja. Nije ga imao. Puška je stajala u udaljenom kutu, ali u prostoriji nije bilo sačmarice. Gary pride ormaru, uzme tanjur, šalicu, nož i viljušku i odnese na stol. Sjedne sučelice Maloneu.

— Razgovarat ćemo uz jelo.

Stavi u tanjur grah sa slanim i natoči šalicu kave. Nakon što se sam poslužio, upita:

— Tko te je nagovorio da mi postaviš zamku sa sačmaricom.

— Ne znam o čemu govorite.

— Tko te unajmio da me baciš u okno?

— Ja vas nisam bacio ni u kakvo okno.

— Lažeš, prepoznao sam te! Nisi bio dovoljno oprezan. Mislio si da se neću nikada više izvući odande.

Trigger je ljutito jeo i buljio smrknuto u tanjur.

— Zar si suviše gladan da bi govorio? U redu i ja sam gladan.

Jeli su šutke. Zatim Gary popije i drugu šalicu kave, smota cigaretu, zapali je i odgurne stolac od stola.

— Još jedanput te pitam tko te je unajmio da me baciš u okno?

Trigger izvuče duhan iz džepa, smota cigaretu, zapali je i punim plućima povuče dim. Šutio je.

Gary uzdahne.

— No, dobro, tada ćemo pokušati drugačije. — Ustani, malo ćemo projahati.

Trigger se digno, stavi šešir na glavu i izađe prvi Gary prebaci Maloneov opasač preko ramena. Malone pokuša dohvatiti revolver, ali nije bio dovoljno brz.

— Ne približuj mu se, Triggeru — reče Gary i podigne revolver.

Zanoćilo je, ali Gary je bio Maloneu tik za petama tako da mu bijeg ne bi uspio. Gary mu zapovjedi da pođe do koral i osedla konja. Pustio ga je sve do mjesta, gdje je on ostavio svog vranca, a zatim odveže laso, stavi omču oko Trig-

gerova vrata i sveže mu ruke za jabučicu sedla.

Pustio je Malonea da jaši naprijed i rekao da krene do podnožja brda, a zatim do granice ranča JV Malone je mislio da će ga Gary odvesti u grad i zato je mrmljao:

– Ako misliš da ćeš dobiti nalog da me uhapse, onda si lud.

Gary je šutio. Kada su stigli do ranča-JV, zapovjedi Triggeru da ga slijedi oko brda. Malone je protestirao.

– Mislio sam da jašimo u grad. To nije pravi put.

– Ovdje ja zapovijedam! Kreći dalje!

Napokon su stigli do staze koja je vodila do golog, stjenovitog obronka i tamo su skrenuli. Nešto poslije zaustavili su se kod brežuljka. Gary oslobodi Triggeru ruke.

– Sidi!

Trigger polagano posluša.

– Što namjeravaš?

– Sada možeš odvezati uže. Drži ruke iznad glave i okreni se leđima prema meni.

Trigger posluša. Preko ramena pogleda Garyja koji je iza njega stajao napeta revolvera. U Maloneovu glasu osjećao se strah.

– Što namjeravaš? – ponovo upita.

– Želim samo saznati po čijem si nalogu radio.

– Pa rekao sam ti već da ne znam uopće o čemu govoriš.

– Kreni!

– Trenutak!

– Kreni, ili ću ti utjerati metak u leđa! – Garyjev glas bio je odrešit.

Trigger napravi nekoliko koraka i zaustavi se.

– Skoči! Jasam to isto morao učiniti i još sam živ. Skači!

Gary brzo učini tri koraka, podigne nogu i gurne ga. Uz prestrašeni krik Trigger padne u okno.

Gary sakupi laso, sveže ga za sedlo i izvadi metke iz Triggerova opasača. Legne potrbuške uz rub okna i zagleda se u tamu.

Psovke koje su se čule iz dubine odavale su da je Trigger neozlijeđen. Gary je čekao dok čovjeku nije ponestalo daha, a zatim je uzeo opasač i revolver i bacio ih u jamu.

– Kada budeš spreman da govoriš, izvući ću te. Sutra ću doći ponovo, ako me tvoji prijatelji u tome ne spriječe.

Gary uzme Triggerova konja i odjaše s njim niz obronak. Kada je stigao na čistinu, oslobodi konja. Zatim se vrati u Preston.

XI

Sljedećeg jutra Gary je ponovo posjetio suca Blakea. Kao i prvi put, sudac je zatvorio vrata svog ureda prije nego što su počeli razgovor.

– Train još ima bilješke koje je načinio nakon Henryjeva hapšenja. Dao mi ih je i ja

sam ih pažljivo proučio. Alibi Bena Coreyja prilično je čvrst, osim činjenice da ga je potvrdila njegova vlastita obitelj. Unatoč tome njegova je kuća prilično uočljiva i ne vjerujem da se mogao neopazice iz nje izvući. Prije no što je napustio banku, nije mogao prepiliti željeznu šipku ni zapaliti svjetiljku. Randolph je sam izjavio da je prilikom njegova prvog obilaska, zgrada bila zaključana i neosvijetljena.

— Što je bilo one noći prije Kellyjeva nestanka?

— Posjetio sam Bena i poveo razgovor o Hellyjevu nestanku. Ben je toga dana bio na službenom putu. Rekao je da je te noći prenoćio u Kansas Cityju u nekom hotelu. Zna ga čak po imenu.

— Možemo li ispitati taj iskaz?

— To sam već poduzeo.

— Vrlo sam vam zahvalan, suče.

— Javit ću vam se čim dobijem odgovor.

Gary je ispričao sve o Maloneu.

— Neću ga ostaviti u toj jami da skapa od žeđi i gladi. Htio bih samo da vidi kako je to kada se trpi glad i žeđ. Siguran sam da će napokon progovoriti. Reći ću vam gdje je ako se meni nešto dogodi.

— Ne govorite mi ništa! Ono što ste učinili nije u skladu sa zakonom. Ja ne smijem ništa o tome znati. Napišite sve i zape-

čatite pismo koje će se otvoriti u slučaju vaše nasilne smrti ili u neko određeno vrijeme.

Gary nacрта grubu skicu o položaju rudnika, stavi je u omotnicu, napiše upute i preda pismo scu.

— Mnogo činite za Henryja Randolpha.

— Randolph bi isto toliko, ako ne i više učinio i za mene — odgovori Gary.

Gary napusti sud i krene duž glavne ulice. Znao je da će potrajati neko vrijeme dok sudac Blake ne dobije odgovor na svoje pismo. Trigger je morao ostati sam, da o svemu razmisli. Linda je bila zaokupljena obilaskom stada. Mike će ga promatrati, a nije nimalo sumnjao u to da će Ed Correy govoriti šerifu protiv njega. Gary je morao dan i noć biti oprezan i, naravno, nadzirati Triggera Malonea.

Prošao je pokraj „Silver Sama“, kada je najednom začuo da ga netko zove:

— Zdravo, kauboju!

Gary je odmah prepoznao Lolu La Rues. Bez šminke se doimala blijedom. Gary se obazre naokolo, ali kola ranča JV nisu bila nigdje na vidiku.

— Zar si opet krenula u šetnju? Ti si zaista željna zraka.

— A zašto ne bih? — djevojka mu pride i ponovo ga uhvati pod ruku. — Podi sa mnom. Dopusti da mislim da sam dama.

– Sada me saslušaj, Lola...

– Ah, dodi! Zar nisi ozbiljno mislio kad si rekao da sam zgodna djevojka?

– Nisam promijenio mišljenje. Samo, ah, svejedno, dodi! Malo ću te otpratiti, a onda moram otići.

– Zašto?

– Jer će to ljudi krivo protumačiti.

Ona mu se podrugljivo nasmije.

– Nisam vjerovala da te brine mišljenje drugih, Randy.

Lola ga je još držala pod ruku, ali Gary se oprezno oslobodio. Najednom se zaustavi. Stajao je s Lolom pred prodavaonicom, kad je iz nje izašla Linda. Imala je na sebi jahaće odijelo, što je odavalo da je bila ovdje bez kola. Ona oboje pogleda i pozdravi.

– Zdravo, Randy! Zdravo, gospodice La Rues! – zatim side stepenicama i pridruži im se.

Gary je u sebi psovao.

– Gospodica La Rues upravo je željna svježeg zraka – reče Gary. – Prišla mi je kada sam prolazio kraj »Silver Sama« i zamolila me da je pratim u šetnju.

– Vrlo ljubazno od vas – Linda se smješkala kiselo. – Sada žurim. Pop Cate završava plot za mene i zato ga moram brzo potražiti.

Linda ode. Gary pogleda Lolu i mahne glavom. – Donosiš mi samo neprilike. To je

već drugi put da su nas vidjeli zajedno.

– Zašto te to smeta? Ona ionako nije za tebe predviđena, prijatelju. Linda Vale ima žig Coreyevih. Ako se želiš domoći toga goveda, morat ćeš dobro ispružiti vrat.

– Ako me ne prestaneš oblijetati, ne piše ti se dobro. Moram u prodavaonicu a ti ćeš sama završiti šetnju.

Gary se popne stepenicama, ali još je čuo Lolin podsmijeh. Nije imao nikakva posla u prodavaonici, ali je kupio duhan. Unutra je bio i Joel Vale, a to je Garyja oneraspoložilo. Vale je razgovarao s Benom Coreyjem i očito je izbjegavao da se s njim susretne. Gary je izašao, zadržavajući se pokraj korala s konjima. Uto se pojavila Linda. Gary je zaustavi.

– Topsy – reče Gary očajničkim glasom – upao sam u veliku nepriliku. Nisam želio šetati s tom djevojkom, ali ona me uhvatila pod ruku i odvušla me niz ulicu. Nisam znao kako da je se riješim a da pri tom ne budem nepristojan. S muškarcem mogu, ali s djevojkom...

– Naročito sa zgodnom.

– To nije razlog. Ali ona je uvijek bila ljubazna sa mnom. Osim toga, nikada se ne zna zašto to čini djevojka poput Lole. Ponekad malo ljubaznosti, malo obzira... Garyju su na jednom nedostajale riječi.

Linda se smješkala.

— U redu, Randy, razumijem. Ali bojim se da ujak Joel to neće razumjeti. Eno, tamo me čeka. Oh, samo pogledajte njegovo smrknuto čelo! Do viđenja, Randy!

Djevojka se brzo udalji i popne stepenicama do Valea. On je uzme za ruku i ugura u prodavaonicu.

— Kako ti je samo palo na pamet da razgovaraš s Lolom La Rues? — upita je strogo Joel. — Zar uopće ne misliš na svoj dobar glas?

— Bilo je to na cesti, a i Randy je bio prisutan.

Vješala

— Naravno, zacijelo mu je zavrtjela glavu.

— Nije. On mi je sam to rekao... Linda prekine i zacrveni se.

Joel se samo nasmiješio.

— Baš si dijete! Ako se jedan muškarac pojavljuje na ulici sa ženom njene vrste, tada je zacijelo lud za njom. Izbij tog Stacyja iz glave. Iz početka mi se svidao, ali sada vjerujem da je ništarija.

XII

Gary osedla konja i izjaha iz grada. Dva sata kasnije zauštavio se pokraj okna. Odozdo su se čuli slabi jauci, a kada se nagnuo, jauci su se pretvorili u zaklinjanje.

— Štedi zrak — poviče mu Gary. — To sam ja, jesi li spreman da progovoriš?

Trigger je odmah počeo psovati, pa Gary uzjaha i ode. Za dvadeset i četiri sata Trigger će pjevati drugu pjesmu.

Većinu poslijepodneva Gary se odmarao na krevetu, a ostatak hodao po sobi i razmišljao. Neizvjesnost ga je razdraživala, ali nije mogao ništa poduzeti prije nego što primi vijesti od Blakea. Do tada se htio maknuti s puta Mikeu.

Poslije večere nabavio je nekoliko dasaka i zakucao ih preko razbijenog prozora. Njegovi protivnici neće odustati od pokušaja da ga ubiju. Kada je završio posao, bila je već noć. Gary zapali svjetiljku i sjedne uz stol prevrćući karte.

Oko devet sati mu je dosadilo i on odluči poći na spavanje. Nije bio pospan, ali ga je ubijala jednoličnost. Odnio je svjetiljku u prednju prostoriju i svukao se. Revolver je stavio ispod jastuka, ugasio svjetiljku i legao. Sati su prolazili. Malo pomalo je u Prestonu utihnulo i Gary napokon zaspi.

Probudi ga tiho kucanje na vratima. Gary je osluškivao, ali kucanje se nastavilo i čuo je da ga netko zove.

— Randy! — bio je to preplašeni ženski glas. Gary ustane, navuče hlače, uzme kolt i uputi se prema vratima.

— Tko je?

Lola! Pusti me unutra! Brzo, Randy! Za ime boga, brzo!

Gary hladno odgovori: — Pokucaj na neka druga vrata.

Pusti me unutra! Molim te, požuri!

Je li to bio trik? Gary je oklijevao, razmišljajući što da radi. Uto začu neki muški glas:

– Lola! Gdje si, do vraga!

– Randy, molim te! Pusti me unutra! – čuo je s druge strane vrata neki šum kao da se djevojka bacila na vrata. Gary opsuje i otvori vrata. Ona uđe u kuću poput sjene.

– Zatvori brzo!

Gary posluša, a zatim upali svjetiljku i povuče zasun.

– Ne pali svjetlo! On ne mora znati gdje sam se sakrila.

– Ne vidi ste – odgovori joj Gary i pokaže na daske na prozoru. Zatim se okrene i pogleda djevojku.

Lola je dršćući stajala u uglu, a u očima joj se vidio strah. Lice joj je bilo našminkano. Bila je u prozirnoj haljini duboka izreza. Imala je na sebi crvene cipele visokih peta.

– Što se dogodilo? – upita je Gary.

– Joe, onaj Meksikanac, stjerao me u kut u »Silver Samu«, ali sam mu pobjegla kroz stražnja vrata. Pratio me do tvoje kuće.

– Ne možeš ostati ovdje!

– Znam Randy – usnice su joj drhtale, a u očima su se zrcalile suze. – Otići ću čim me prestane tražiti. Žao mi je, Randy.

Lola se spusti na rub kreveta. Gary pođe u kuhinju, do-

nese stolac, sjedne i odluči čekati dok ona ne ode.

Malo zatim Lola upita:

– Imaš li nešto za piće?

Samo vode ili kave.

– Skuhaj kavu. Ja ću! Možda ću se smiriti ako nešto radim.

Gary upali vatru. Lola ispere lončić od kave, napuni ga vodom i stavi na štednjak. Pokušala se nasmiješiti.

– Ti si dobar momak, Randy. Nisam to dragovoljno učinila, ali nisam imala drugog izbora. Vjeruješ li mi?

– Naravno.

Voda je uzavrela i ona skuha kavu.

Gary ulije kavu u šalice. Ona srkne gutljaj i odloži šalicu.

– Prevruća je.

– Pođimo u sobu – Gary uzme svjetiljku u ruku u kojoj je do malo prije držao revolver. Sjedne na stolicu, a djevojka se zavuče u krevet i stavi šalicu na pod. Neprestano je osluškivala što se događa vani. Malo kasnije Gary počne piti kavu.

– Pij samo, treba ti.

– Da, zaista – odgovori Lola i podigne šalicu, ali nije pila.

On je polagano ispijao ostatak kave, a Lola je samo sjedila na krevetu i osluškivala. Kava mu je bila nekako čudnog okusa. Gary zijevne.

– Mislim da je tvoj Joe u međuvremenu odustao od tražanja za tobom – osjećao se pospano i želio je da djevojka što prije ode.

— Ostala bih još samo malo, molim te! Dodi ovamo i legni na krevet, a ja ću sjesti na stolac.

Glava mu klone, ali se dignu i uputi prema krevetu. Kako je najednom postao pospan! Sjedne na krevet, a Lola nasuprot njemu na stolac. Gary je odlučio da ne legne, ma koliko se osjećao umorno. Glava mu ponovo klone. S mukom je držao oči otvorene.

Lola je još sjedila na stolici i šutke ga promatrala. Gary pokušava ustati, ali to je bio preveliki napor. Što li se to sa mnom događa, pomisli? Kava obično ljude ne uspavljuje, nego ih razbudi. Tada mu najednom sine da je to bila zamka! Lola je skuhalo kavu u koju je usula sredstvo za spavanje.

Pokuša još jednom ustati, ali nije uspio. Lolilo lice se pomalo gubilo, a i svjetlo je nestajalo. Osjećao je kako tone.

XIII

Gary je polako dolazio k sebi. Borio se s nesvjesticom kao utopljenik s vodom. Nejasno je čuo glasove i znao je da ga netko drma za ramena.

— Dolazi! — mrmljao je i pokušavao otvoriti oči. Kapci su mu bili slijepljeni.

— Hajde, Stacy! Probudite se! Bio je to Mikeov glas i ta ga spoznaja prisili da ipak pokuša otvoriti oči. Danje svjetlo ga zaslijepi. Gary zažmirka i podupre se na laktove.

Ležao je u krevetu, a šerif se smješкао zburado, podmuklo. Vrata su bila otvorena, a Gary je vidio kako na ulici stoje sakupljeni ljudi. Uto začu neki glas iza sebe u krevetu.

— Što je to sada, majmune! Zar nema više intimne atmosfere?

Taj glas razbudi Garyja. Okrene glavu i pogleda preko ramena. Istog trenutka skoči iz kreveta i pogleda dolje na Lolu.

— Što to, do đavola, znači?

Lola se uspravi i ispruži noge preko ruba kreveta. Bila je odjevena, ali njena izgužvana i prozirna haljina izgledala je na danjem svjetlu neukusno. Crvene cipele stajale su kraj kreveta. Ona razvuče usnice.

— Ti to mene pitaš? — otresla se i počela obuvati cipele.

Gary se okrene i pogleda u Mikea.

— Što radite ovdje? Kako ste ušli?

— Samo mirno, Stracy. Silver Sam je rekao da je Lola prošle noći istrčala iz bara i nije se vratila. Ja sam sakupio nekoliko momaka i pošao sam je tražiti. Tragovi njenih potpetica vodili su do vaših vrata. Ona nisu bila zatvorena i tako sam pogledao unutra. Bio je to dražestan prizor: vas dvoje kako spokojno spavate. Zbog toga su i ostali momci pogledali unutra.

Gary smrknuto pogleda u lica koja su se zlobno smješkala. Tek je tada shvatio da je to bila klopka.

Gary se bijesno okrene prema Loli:

– Ti, mala lažljivice! – zasikće i stisnutih pesnica joj se približi.

Mike ga zgrabi i poviče:

– Samo mirno.

Od tog dodira Gary izgubi kontrolu. Stisnutim šakama prijetio je Mikeu i počeo ga napadati. Mike se borio s njim, a zatim povikao:

– Hej, momci – pomozite mi!

Tri ili četiri muškarca dojure u kuću, među njima je bio i Joel Vale. Kada su ga svladali, svezali su mu ruke na leđima.

– Drago mi je da sam napokon otkrio kakav ste vi čovjek, Stacy – bijesno mu se obrati Vale. – Muškarac mora prilično zaglibiti kad se upušta u prijateljstvo s djevojkom kakva je Lola.

– Sve je to bilo namješteno, zamka kao i ono sa sačmaricom! Ova mala... – uto prekine, jer je uvidio bezizglednost svog položaja. Bio je vezan i nije se mogao braniti. U međuvremenu je Lola mirno izišla iz kuće.

– Odlazite i ostavite me samog!

– Bit ćeš sam, ali u ćeliji – izrugivao se Mike.

Vale se umiješa.

– Ne, Mike, pusti ga. Svatko će u Prestonu saznati za ovaj događaj. Mislim da će mu biti veća kazna da se susrete s ljudima poslije svega što se zbilo. Odveži ga.

Mike ga odveže. Ostali su čekali da vide da li će se borba nastaviti, ali Gary je bio poražen.

– Odlazite – otresito poviče Gary. – Nemate pravo da ulazite bez naloga za hapšenje u kuću, Mike! Kažite svom gazdi da me uspio nasamariti.

Mike je bio iznenađen.

– Momak je poludio, možda bi bilo bolje da ga ipak zatvorim.

– Ostavi ga na miru – oštro ga upozori Vale. – Hajde, idemo!

Napustili su kuću, a Gary zasunom zatvori za njima vrata. Sada je bio i kod Linde osramoćen. Joel Vale već će se za to pobrinuti.

Gary ode u kuhinju i nađe lončić od kave. Bio je ispran. Lola se pobrinula da ne ostavi dokaze.

Gary nije doručkovao, samo je skuhaio kavu i polagano je pio. Postojala je još samo jedna nada. Ako mu je to učinio Ed Corey, i ako mu uspije dokazati da su Coreyjevi razbojnici, možda će ga u tom slučaju Linda saslušati. Ali sve dok to ne dokaže, morao se pomiriti sa svojim sramnim položajem. Što se prije na to privikne, to bolje za njega. Izade na ulicu koja je bila obasjana suncem.

Svaki čovjek, svaka žena i svako dijete pokraj kojih je prošao, zastali su i zapiljili se u njega. Gary je osjećao njihove poglede. Gledao je samo naprijed ne osvrćući se. Kad je prošao pokraj prodavaonice, ugledao je Lindu zajedno s Edom Coreyjem i Joelom Valeom kako stoje na pragu. Gary nije pogledao prema njima, ali je krajičkom oka vidio kako je Vale nabrao čelo, a Ed Corey se zlurado smješкао. Linda je bila blijeda. Gledala ga s gadenjem.

Gary krene k Blakeu. Sudac ga je mjerкао preko ruba naočala.

– Vi ste to, Stacy! Zatvorite vrata i sjednite. Kada je Gary sjeo, nastavio je: – Sada mi sve ispričajte.

– Zar želite možda reći da još niste ništa čuli? Mislio sam da čitav grad to već zna.

– Mislio sam na vašu verziju.

– Da li je uopće imam?

– Svaka priča ima dvije strane.

– Suče, gotovo ste mi vratili vjeru u ljude. Dobro, poslušajte.

Gary mu potanko ispriča sve što se zbilo, a zatim se nasloni čekajući kakav će dojam izazvati kod suca njegova priča. Bio je ugodno iznenađen.

– Dakle, to je bila zavjera, zar ne? Barem ja tako mislim.

– Zar želite time reći da mi vjerujete?

– Naravno. Stvar je vrlo prozirna. Prvo je netko naredio da vas bace u okno, a vi ste se izvukli. Tada su pokušali sa sačmaricom i nisu uspjeli. Ovoga puta postavili su drugačiju zamku, iskoristili ženu kao mamac, i to je upalilo.

– Je li stigla kakva vijest iz Kansas Cityja?

– Nije. To će potrajati još nekoliko dana. Morate biti strpljivi.

Gary kimne i ustane. Sudac ga upozori:

– Držite dobro otvorene oči. Nemojte samo motriti na Bena Coreyja i misliti da je samo on krivac. Obratite pažnju i na ostale koji su možda također imali neki motiv da ubiju Forda Kellyja.

Nakon što se pozdravio sa sucem, Gary se već osjećao mnogo bolje.

Tog popodneva ponovo je odjahao do rudnika. Ovoga puta uzeo je sa sobom vodu i nešto hrane. Sada se nisu više čuli povici odozdo, ali na njegov poziv odgovorio mu je slabi glas.

– Izvuci me odavde. Umrijet ću od žeđi.

– Hoćeš li sada govoriti?

– Hoću, do đavola!

– Bolje napiši. Bacit ću ti dolje papir i olovku. Kada sve napišeš i potpišeš, povući ću tvoje priznanje gore a zatim tebe.

Gary pođe po laso, priveže papir i olovku i spusti ih u

jamu. Čekao je dok Trigger nije sve napisao.

– Vuci!

On izvuče užu, odveže papir i olovku i pročita:

»Ed Corey me platio da te bacim u jamu. Mike je rekao da postavim zamku sa sačmaricom. James J. Malone«.

Gary sveže četuricu za užu i spusti je u jamu.

– Popij prvo gutljaj, a zatim se objesi za užu pa ću te izvući.

On izvuče Triggera i stavi pokraj njega hranu.

– Pustio sam tvoga konja, morat ćeš pješice do Prestona.

Trigger je objesio četuricu preko ramena i sagnuo se da uzme hranu. Ruke su mu drhtale dok je odmotavao zavežljaj s hranom. Gledao je Garyja s mržnjom.

– Za ovo ćeš mi platiti, Stacy, sjeti se! Pozvat ću te zbog toga na odgovornost, makar to bilo posljednje što ću učiniti u životu.

– Samo pokušaj i ja ti jamčim da će ti ti biti posljednje.

XIV

Nekoliko dana poslije Gary je ušao u »Silver Sam« i ugledao Whiskeyja Wetmorea kako beznadno sjedi u kutu. Pozove starca i počasti ga pićem.

– Znaš li da se u gradu događaju neke čudne stvari. Nebesa, ja sam ih vidio, a kada bih ti ispričao samo polovicu

onoga što sam vidio, ne bih dočekao noć. Na primjer, priča s Lolom! Mislim da je to bila prokleta namještaljka.

– Naravno – smrknuto reče Gary.

– Moram priznati da je to bilo zaista vrlo podlo smišljeno. Bila je jednom još jedna... on prekine, jer se približio krčmar i zaustavio.

Whiskey brzo ispije svoju rakiju.

– Hvala, gospodine – reče i odmah izide iz saluna.

Gary ispije i pođe za njim. Bio je znatiželjan da što više sazna o zavjeri. Kada je stigao do izlaza, upravo je Ed Corey ušao u salun. Obojica su se zaustavila i promatrala jedan drugog poput bijesnih pasa. Zatim se Edove oči suze, a usnice mu se razvuku na smiješak. Zataknje palce o prsluk i upita:

– Hoćete li mi prvi čestitati, Stacy? Linda i ja ćemo se vjenčati. Ovog puta je ozbiljno. Sutra navečer u osam sati na ranču JV. Zar nisam sretnik?

– Ako ti to nazivaš srećom – odgovori mu Gary i udari ga pesnicom posred lica. Smiješak mu se pretvori u grimasu punu mržnje i bijesa. Ed je svom snagom pao na pločnik.

Najednom se osjećao vrlo jadno, ali to nije bilo zbog zatvora. Linda će se udati za Eda Coreyja. Sutra uvečer u osam. Sada ionako više ništa nije bilo važno. Gary se popne stepenicama do suda i krene u

ured suca Blakea. Sudac je sjedio za svojim pisaćim stolom i imao ispred sebe brzojav.

— Imate li vijesti? — upita ga Gary.

— Imam — sudac Blake se digne. — Alibi Bena Coreyja je besprijekoran. Upisan je u hotelsku knjigu te noći. Za povratak u Preston bilo mu je potrebno tjedan dana. Jedan čovjek ne može biti u isto vrijeme na dva različita mjesta.

Nada splasne, a Gary se osjeti bespomoćnim.

— Upravo sam udario Eda Coreyja — reče umorno.

— Nemojte samo reći da odustajete — čuo je sučev glas. — Nemojte me razočarati. Zar ste sve to smatrali tako jednostavnim? Smirite se, čovječe! Prihvatite taj problem s druge strane. Netko je ubio Forda Kellyja, a to nije bio Henry Randolph. Sada znamo da to nije bio ni Ben Corey. Tko bi još mogao biti zainteresiran da Kellyja makne s puta?

Gary se uspravi. — Ne znam. Ne mogu više jasno misliti. Ali sigurno netko tko je u vezi s Benom Coreyjem. Nitko drugi ne bi imao motiv.

— Izbijte to iz glave. Novac najobniji jedini motiv.

— Znam — Gary kimne bijesno. — Ne odustajem. To je bilo samo razočaranje. Izvukao sam nekoliko opeka iz zida i sada ću ga pokušati srušiti. Neću otići u zatvor zato što sam udario Eda Coreyja.

On izvuce iz džepa Triggrovo priznanje i pruži ga sucu.

— Što namjeravate s time? — zapita sudac.

— Držati na oku Goreyja i Mikea.

— To nije vrijedno papira na kojem je to napisano. Za Meloneov potpis nemate svjedoka, a sumnjam da ćete moći dokazati da je to zaista njegov potpis. Vi ste to mogli i sami napisati. Što ću s time?

— Zapečatite to u omotnicu i sačuvajte za mene. Možda će mi jednom koristiti.

— Razumijem. To ću rado učiniti, Stacy. Vi, naravno, znate da time ne možemo pomoći Randolphu.

— Naravno. Jamu, zamku sa sačmaricom kao i onu priču s Lolom izmislio je Ed Corey kako bi me odstranio od Linde.

— Ne znam, Stacy. Bolje je razmotriti sve dokaze.

— Tko bi me se inače želio riješiti ako ne on?

— Čovjek koji je zakopao Kellyja ispod poda u kuhinji.

Gary je piljio u Blakea.

— Na to nisam pomislio, suče! Možda ste naišli na trag.

— Možda, vrijedno je o tome razmisliti.

Gary ustane i polako se uputi niz ulicu. Dva su mu se muškarca približavala: Ed Corey i Mike Boston.

Ed je držao maramicu pred licem, a oči su mu bile otečene. On pokaže na Garyja i Mike ga zaustavi. — Stanite, Stacy!

Gary stane. Kada su mu prišli, on reče:

– Niste valjda pomislili da ću pobjeći?

– Možda ćete i poželjeti da jeste – upadne Mike. – Hapsim vas zbog nanesene ovljude Edu Coreyju. Bolje da podete sa mnom.

– Ne vjerujem da će Corey podnijeti prijavu.

– Podnijet ću i te kako – razbjesni se Ed.

– Ako mene želite strpati u zatvor, vi ćete obojica stići tamo. Želim vas obavijestiti da sam pronašao Triggera Malonea u Dutch Hillu i bacio ga u istu jamu, u koju je on mene bacio zajedno sa svojim drugovima. Ostavio sam ga unutra dva dana, a zatim je bio spreman da sve ispriča i da to napiše. Dao mi je potpisano priznanje da ste mu vi Corey, platili da me baci u jamu, a vi, Mike, da ste mu naredili da mi postavi zamku sa sačmaricom.

– Prokleti Malone! – psovao je Mike. – Ede, rekao sam ti...

– Drži jezik za zubima! – Corey se ponovo obrati Garyju.

– Mislim da lažete, ali to neću sada istraživati. Možda ste to samo isisali iz prsta da me držite na nišanu, ali ja ipak ne želim zakasnuti na vjenčanje. Ono će se održati sutra uvečer u osam sati, sjećate li se?

– Bolje da potražite neku drugu mladenku. Oženit ćete se Lindom samo preko mog leša.

– To će mi biti zadovoljstvo – rugao se Corey.

– Vratite se i krenite drugim smjerom – ljutito će Gary.

Ed napokon reče: – Hajdemo, Mike!

Gary se vratio kući i ostatak dana proveo u razmišljanju. Te noći nije spavao dulje od dva sata. Prevrtao se po krevetu, ustajao, pušio, hodao i razmišljao.

Raydani se, a satovi su se vukli poput stoljeća. Izvukao je samo jednu opeku iz zida.

Gary nije večerao. Bio je još dan kad je izašao. Približavao se čas vjenčanja. Kad je ulazio u »Silver Sam«, pokraj njega su prošla lagana kola koja je vozio Ed Corey, a uz njega je sjedila njegova majka. Bili su na putu prema ranču JV. Gary je pretpostavio da će im se Ben kasnije pridružiti.

Gary se vratio. Namjeravao je uzeti konja, odjahati na ranč-JV i na bilo koji način nagovoriti Lindu da s njim razgovara. Reći će joj što se u stvari dogodilo i zamolit je da odgodi vjenčanje. To je bila jedina mogućnost koja mu je još preostala.

Možda bi bilo bolje da otkrije Joelu Valeu svoj identitet. Joel je uvijek bio prijatelj njegova oca. Kao Ransome Stacy odbio ga je od sebe. Zbog njega je Joel požurio da se Linda uda za Eda. Gary se razočarao u Joelu Valeu. Joel se bojao da će morati prepustiti upravljanje

ranča Lindi, iako se Linda razumjela u poslove isto tako kao i Joel.

Gary je zastao i nabrao čelo. Htio je još jednom o svemu razmisliti. Najednom se nečega sjetio. Okrene se i vrati u salun.

Djevojke su upravo ulazile na pozornicu i on je otkrio Lolu. Pode prema njoj, a ona kao da je htjela pobjeći, ali on joj tiho reče:

– Stani samo čas, Lola!

Djevojka se oklijevajući okrenula prema njemu. On joj pride.

– Je li čovjek koji te nagovorio na onu komediju bio... – on se sagne i prošapće joj u uho njegovo ime.

Njeno zaprepaštenje bio mu je dovoljan odgovor. Ona se odmakne i zabulji se u njega.

– Ti si lud! Naravno da nije!

Prvi put toga dana Gary se nasmiješio. – Hvala – rekao je. – Nisi ti tako loša djevojka!

Lebdio je kao na oblacima kada je izašao iz bara, a glava mu je bila bistra. U mislima je tražio motiv i našao ga.

Vjerojatno je bilo tako! Sve se poklapalo, ali njemu je bio potreban dokaz! Gary preleti stepenicama i nađe Blakea kako upravo zaključava ured.

– Imam ga, suče! Sve osim dokaza ali naći ću i njih. Otvorite sef i dajte mi lubanju.

Blake ga je trenutak iznenađeno promatrao otvorenih usta. Zatvorio je vrata i oni

uđu u ured. Blake otvori sef i izvuče lubanju sa zlatnim zubima. Gary reče:

– Nemam mnogo vremena, ako želimo spriječiti vjenčanje. Podite sa mnom! Putem do kuće ću vam sve ispričati.

Prešli su ulicu i približavali se Garyjevoj kući. Ovoga puta je ušao bez uobičajene opreznosti. Otključa vrata. Najednom mu sine da bi neprijatelj mogao vrebati. Mahne sucu da se makne u stranu, izvuče revolver i pode u prednju prostoriju. Prozori su bili zastrti, bilo je mračno, a iz tame se čuo neki oprezni glas:

– Jesi li to ti, Gary?

– Oče! Za ime boga!

Gary se okrene, ali istog trenutka ušao je i Blake.

– Zdravo, Henry, dugo se nismo vidjeli.

– Oče, što te nagnalo da dođeš ovamo? Kako si se samo usudio?

– Usudio sam se – Henry Randolph potraži stolac i sjedne. – Nisam više mogao čekati i tebi ostaviti da sam pojedeš tu vruću kašu, Gary. Vidio sam da si se nastanio u kući. Skinuo sam jednu dasku s prozora i ušao da te čekam. Mislim da nisam pogrešno postupio.

– Možda i nisi, Henry – mirno mu odgovori sudac. – Gary, tvoj me ožiljak zaista zavarao. Henry, tvoj sin je napravio čuda. Tvoje pretpostavke u slučaju Kellyja bile su točne,

ali on je bio pokopan u kuhinji ispod poda. Ovdje imamo njegovu lubanju. Gary mi je upravo rekao da zna tko je ubojica Forda Kellyja. Nadam se da će zaista moći dokazati čitavu onu priču u banci i tebe osloboditi optužbe. – Zatim se okrene Garyju. – Za to će ti biti potrebno mnogo dokaza.

– Znam, znam! A vremena je malo. Moramo svakako spriječiti ženidbu.

– Ženidbu? – upitao je začuđeno Henry Randolph.

– Eda Coreyja i Linde – kratko mu objasni Gary. – Hajdemo! Moramo potražiti Bena Coreyja prije no što ode iz prodavaonice.

Henry Randolph je išao naprijed i stavio ruku na sinovljevo rame. Glas mu je drhtao:

– Gary, onaj čovjek, tko je?

– To je... – Gary prekine. – Podite, sa mnom. Htio bih da čujete na vlastite uši i njegovo mišljenje. Sudac Blake bit će svjedokom za ono što će reći Ben Corey.

XV

Vrata Coreyjeve kuće bila su otvorena i oni jednostavno uđu. Ben je upravo silazio stepenicama i oblačio kaput. Ugleda u predvorju Garyja i poviče:

– Što želite, Stacy? Žurim se, inače ću zakasniti na vjenčanje.

– Samo nekoliko minuta – reče Blake.

Corey je sada stajao na podnožju stepenica. – Suče! Nisam vas odmah prepoznao. A ovo je... – okrene se prema Randolphu, prepozna ga i ustukne korak natrag. – Henry Randolph! Što radite ovdje?

– Već ćete saznati – odgovori mu Gary. – Uđimo u salon.

Corey je žurio naprijed. Unutra se okrenuo prema njima. Obrazi su mu bili blijedi, a oči zabrinute. Nitko nije sjeo. Gary odmota vreću i stavi unutra ruku.

– Netko je s nama, koga ste poznavali prije osam godina. Imao je dva zlatna zuba koja su se vidjela kad se smijao. Sjećate li se?

Gary izvuče lubanju iz vreće i stavi je pod nos Coreyju.

Corey se trgne, a u očima mu se vidio užas.

– Odakle vam to? – prošapće i sruši se u stolicu.

– U kuhinji ispod poda u kući u kojoj ste ga pokopali.

– Nisam! To nije istina! Nisam bio u gradu te noći kada je on nestao. Bio sam u Kansas Cityju. Nedavno sam o tome razgovarao sa sucem.

– Pretpostavimo da je sudac ispitao vašu izjavu i ustanovio da ste lagali?

Gary je čuo kako je sudac htio protestirati, ali Gary mu je dao znak da šuti i grubo je nastavio:

– Samo vi ste imali motiv da ubijete Kellyja. Htjeli ste ga

se riješiti kao takmaca. Bio vam je potreban njegov novac da proširite posao.

— Ali ja ga nisam ubio! Ja sam bio u Kansas Cityju!

Čovjek je bio prestrašen.

— To ćete teško moći dokazati. Od tada je prošlo osam godina. Zabilješke su vjerojatno već zagubljene ili uništene. Ljudi s kojima ste pravili poslove teško će se sjetiti datuma. Samo vi ste imali koristi od toga. Ubili ste Kellyja i kad ste čuli da će moj otac otkopati leš, postavili ste mu zamku u banci.

— Ja nisam ubio Kellyja!

— Ali vi znate tko je to onda učinio.

— Ne znam! — oči su mu bile suzne.

— Znate, a znam i ja. Bio je to Joel Vale, zar ne?

Corey iznenadeno otvori usta, oči su mu gotovo iskočile iz duplja i činilo se da će zaplakati. Pokušao je govoriti, ali ga je gušilo. Kada je ponovo došao do glasa, kreštao je od straha:

— Kako, kako ste to saznali?

— Nisam saznao nego sam pronašao motiv, a vi ste pomogli ubojici i zato ćete biti obješeni.

— Ne, ne! Ja sam zaista bio u Kansas Cityju, kunem se! Nisam uopće bio siguran da će to on učiniti. Samo sam slutio.

— Jadniše, niste znali, zar ne? Odmah sve priznajte.

Corey se sruši na stolicu. Više nije bio oholi bankar, nego samo oronuli i preplašeni starac.

— Sve ću ispričati.

Ispričao im je svoju priču.

On se na Istoku zadužio kod seljaka i morao je pobjeći na Zapad pred vjerovnicima. Slomljen i očajan stigao je sa ženom i sinom u Kansas City. Načuo je da u okolini postoji nalazište soli, pa je smislio način kako da dođe do novca. U kartu je nestao izmišljeni rudnik i pokušao ga prodati. Joelu Valeu, koji je tjerao svoje stado u Kansas City.

Na nesreću, jedini rudnik bio je dvadesetak kilometara od Prestona. Možda je u tom predjelu postojao neki rudnik, ali ne tamo gdje je Ben oynačio. Vale je to znao, pa je bio oprezan kao lisica. Obećao je da će o svemu razmisliti i odmah se povezao sa šerifom. Saznao je da je za Benom izdana tjeralica.

Vale je otišao k Benu i rekao mu da sve zna. Kako je na taj način prestrašio Bena, Ben je pristao da pođe s Valeom u Preston i da s novcem koji će mu Vale dati otvori prodavaonicu. Oni će postati konkurenti. Fordu Kellyju i pokušati ga uništiti. To će za obojicu biti korisno.

Sve je to Ben učinio. Nije imao drugog izbora. S Kellyjem su se sukobili i tek im je njegov nestanak omogućio da

budu prvi u gradu. Ben je slutio da je ya to bio odgovoran Vale, ali nije se nikada usudio ispitati to do kraja.

Gary se okrene prema ocu i Blakeu.

— Razumijete li? Vale je upotrijebio novac od ranča-JV i dao ga Benu za posao. Morao je posegnuti za novčanim rezervama ranča. Znao je da će propasti, ako ne orobi Kellyja. Zbog toga je Kelly morao umrijeti. Njegov leš sakrio je ispod dasaka u kuhinji, uzeo novac iz sefa, zatvorio blagajnu i nestao. Sve je jasno kao dan!

— Joel Vale — žalosno reče Randolph. — On je bio moj prijatelj. Nikada nisam u njega sumnjao.

— Nisam ni ja, sve dok nisam poslušao savjet suca Blakea i ispustio malo iz vida Coreyjeve. Onu zavjeru u banci skovao je netko tko je znao da ćeš ti pretražiti Kellyjevu kuću. Ti to nisi rekao nikome osim Joelu Valeu. Kada mi je zatim sudac Blake rekao da je onaj prijavi trik s Lolom bio izmišljen, o tome ću ti kasnije pričati, oče, a da ga je izmislio Kellyjev ubojica, jer se boja da bih ja mogao naći Kellyjev leš, tek sam tada počeo zaista razmišljati o nekom drugom. To je značilo da ubojica još živi u blizini Prestona. Ben Corey to nije mogao biti, jer mi je on prodao kuću. Tako sam pomislio na Joela Valea. Kada sam

pitao Lolu da li je on bio čovjek koji ju je unajmio, vidio sam po njenom izrazu lica da sam imao pravo. Sada imamo i Benovu priču i možemo uhapsiti Valea.

— Zaista? — mirno upita sudac. — A gdje su dokazi, Gary?

— Dokazi? — ponovi Gary.

— Da, mi nemamo ništa čime bismo mogli Joelu Valeu dokazati ubojstvo. Samo pretpostavke da je on imao jedan ključ od banke i da je znao da je kombinacija sefa pokvarena. Tvoja je teorija dobra i ja vjerujem da imaš pravo. Ali za sada je sve to samo teorija.

Gary pogleda u Blakea, dok nije shvatio smisao njegovih riječi. Sudac je imao pravo, on nema dokaza!

Gary pokuša odagnati malodušnost koja ga je gotovo obuzela i odlučno reče:

— Naći ću ja dokaz! Ovdje s ovom lubanjom!

Gary izide iz sobe i začu iza sebe kako je Blake povikao za njim:

— Čekaj, Gary! Ne čini ništa na brzinu!

Kućna su vrata bila otvorena i netko je ispred njih stajao. Kada je Gary prešao prag prepoznao je Whiskeyja Wetmora.

— Hej, ti si Gary Randolph, zar ne? Ja sam vidio...

— Da, ja sam Gary. A u kući je i Henry Randolph. Prošiti tu vijest ako ti je milo, ali me sada pusti da prodem.

On projuri pokraj starca i pretrči stepenicama.

Whiskey poviče za njim:

— Ali ja sam samo htio...

— Sada nemam vremena — poviče mu Gary preko ramena i otrči da uzme konja iz staje. Nadao se da će prije osam sati uspjeti stići na ranč-JV.

Projuri pokraj kuće i skrene prema staji, kad se začuje neki oštar glas:

— Napokon sam te uhvatio!

— Gary zastane kao ukopan. U staji kraj boksa stajao je čovjek s revolverom uperenim u njega. Bio je to Trigger Malone.

— Ruke uvis! Osedlao sam tvoga konja i poći ćemo na malu šetnju s koje se nećeš vratiti. Rekao sam ti da podigneš ruke!

— Do đavola, Malone, zar ne bi mogli tu šetnju ostaviti za neki drugi put? Moram otići na ranč-JV i moram Joelu pokazati ovo.

On izvuče lubanju ispod ruke, a Trigger užasnuo pogleda na zlatne zube koji su sjali.

— Što je to? — piskutao je Trigger. Nagnuo se naprijed i malo pomaknuo cijev revolvera prema dolje.

— Lubanja Forda Kellyja. Hoćeš li je bliže pogledati? — Gary mu baci lubanju u lice.

— Do đavola, ne! — poviče Trigger i podigne obje ruke da se obrani od udarca.

Gary skoči. Nije mu ostalo vremena da povuče revolver.

Jednostavno gurne Triggera, zgrabi revolver lijevom rukom, a desnom ga udari u bradu. Trigger bez riječi pade na zemlju.

Gary mu izbije iz ruke revolver i potrči do konja. Kao što je Trigger rekao, konj je bio osedlan. Gary natraške izađe iz boksa, uzme sa zemlje Kellyjevu lubanju i uzjaha. Natjera konja u galop i odjuri prema ranču-JV.

Iako se već pomalo smrkavalo, kuća je bila osvijetljena. Svuda su naokolo stajala kola, a u koralu je bilo mnogo konja.

Velika zgrada sastojala se od prednjeg dijela i dva krila. U glavnom dijelu bila je velika dnevna soba i Valeova radna soba. U istočnom dijelu kuće bila je blagovaonica i kuhinja, a u zapadnom spavaonice. Napokon je ugledao mladenku ispred stolića sa zrcalom i pitao se da li su to blijedo lice i oči s tamnim podočnjacima zaista Lindini.

Do ovog trenutka nije ni malo sumnjao. Čovjek koji ju je oduvijek ljubio nestao je iz njena života prije osam godina, a ovaj drugi koji ju je tako podsjećao na njega, bolno ju je povrijedio. Sada je trebala postati ženom Eda Coreyja ya koga su joj neprestano govorili da je je voli.

Upravo u tom času zacijelo je spoznala da to nije bila ljubav koja ju je vezala za Eda. Na brzinu je pristala na vjenča-

nje, što ni sama sebi nije mogla objasniti. Zacijelo je to bila želja za bijegom, da zauvijek iza sebe zatvori vrata prošlosti.

Rosa, njena meksička sobarica, upravo joj je na leđima zakopčavala haljinu. Bila je to vjenčana haljina Lindine majke. Na vratima se začulo kucanje i Linda poviče:

– Naprijed!

Vrata su se otvorila i na njima se pojavio Joel Vale. Kimnuo je u znak odobravanja.

– Ti si zaista prekrasna mlada, draga moja. Hoćeš li uskoro biti gotova? Bliži se osam. Svi su već ovdje osim Bena.

Djevojka ustane i okrene lice prema njemu.

– Ujače, bojim se. Ja ne mogu, jednostavno ne mogu.

On brzo pride k njoj i stavi joj ruku oko ramena.

– Glupost! Vjerujem da sve mlade tako misle, ali sve to kasnije zaborave. I ti ćeš.

Linda odmahne glavom.

– Ne neću, ujače Joele. Ja...

On je zagrli.

– Moraš, Linda! Poslušaj me, dijete! Sada ne možeš više natrag. Napolju svi čekaju na tebe. Doveo sam svećenika iz Jupitera. Sada ne možeš odustati. U Prestonu bi me svi ismijali. To mi ne smiješ učiniti.

Linda u tom času nije više mislila na sebe. Sjetila se svih onih godina koje je on proveo

na ranču. Žrtvovao je čak i svoju vlastitu budućnost, štitio njene interese i od ranča JV načinio najbolji ranč u ovom kraju. Sada se želio povući i nju udati za Eda Coreyja, kako bi on kao dobar trgovac nastavio njegovo djelo.

Linda podigne glavu.

– Imaš pravo, ujače. Ja sam glupa. Zacijelo su to napeti živci. – Ona se ponovo okrene prema zrcalu i reče: – Još samo pet minuta.

Joel je pohvali i potapša po ramenima.

– Pet minuta! Rosa, pripazi na nju.

Sobarica kimne i Joel napusti sobu.

Rosa mirno reče:

– Vi ne volite Eda Coreyja?

– Volim!

– Da, ali jednog drugog volite više.

– Ne volim, a sada ne govorim više o tome!

Kad su se vrata ponovo otvorila, Joel proviri i tiho reče:

– Jeste li gotove? Ben dođe još nije stigao, ali početak ćemo bez njega.

Linda je stajala kao osudnik koji čeka presudu.

Držeći ujaka pod ruku, koračala je polagano hodnikom koji joj se učinio beskrajno dugim. Velika prostorija bila je puna svijeta. Činilo se da je cijeli Preston ovdje. Linda je sve to doživljavala kao u snu.

Vani su se čula konjska kopita. Sve su se glave okrenule

u tom smjeru, ali to je trajalo samo časak. To nije bio Ben Corey, on nije nikada jahao, a pogotovo ne ovakvim tempom.

Predradnik Curly Peter tiho se digne sa stolice i na prstima se išulja da pozdravi zakasnjelog gosta i da ga zamoli da uđe tiho.

Svećenik je počeo obred:

– Svatko tko zna razlog zašto se ovo dvoje ne može vjenčati, neka kaže sada ili neka zauvijek šuti.

On je stotinu puta izgovorio te riječi, a nije nikada dobio odgovor, i nije ga ni sada očekivao.

Vrata se naglo otvore i mladi čovjek s ožiljkom na licu uđe u sobu s revolverom u ruci. Ispod ruke je nosio neki predmet, ali nitko nije obraćao pažnju na njega.

– Ja znam razlog zbog kojeg se ne mogu vjenčati, zapravo nekoliko razloga.

Joel Vale je okrenuo glavu, Mike također i obojica su buljili u Garyja.

Sada se okrenuo i Ed Corey i Linda te ga gledali iznenađeno.

Joel je bjesnio.

– Što to znači, Stacy?

– Do đavola, što hoćete? – urlao je Mike.

– Randy! – poviče Linda.

Ed Corey je šutio.

– Oprostite, gospodine – mucao je svećenik – upravo ste nešto rekli...

– Znam nekoliko razloga da se ovo dvoje ne vjenča. Prvo,

Linda Vale ne voli Eda Coreyja – Gary je prišao nekoliko koraka bliže i gledao u Lindu. – To je istina, zar ne, Linda?

Djevojka podigne glavu i pogleda ga u oči:

– Da!

– Linda – ljutito poviče Joel. – Ti ne znaš što govoriš!

– zatim se okrene prema Garyju i uputi se prema njemu stisnutih šaka.

– Napolje! – prosiktao je bijesno. – Uhapsi ga, Mike!

Mike nesigurno korakne i počne desnom rukom krčiti put. Opipa bedro i iznenađeno ustanovi da nema oružja.

Gary ga upozori:

– Mike, ostani gdje jesi! Postoji još jedan razlog koji će spriječiti ovo vjenčanje, ako prvi nije dovoljan. Postojala je zavjera između Bena, Eda Coreyja i jednog čovjeka čije su ambicije bile i suviše velike i započele su kada je umro Lindin otac. Govorim o Joelu Valeu.

Valeovo lice je pocrvenjelo od bijesa.

– Kakve su to gluposti!

– To nisu gluposti! Vi ste polubrat Johna Valea i niste ništa postigli sve dok vaš brat nije umro i dok vi niste preuzeli ranč. Najednom ste imali mnogo novca na raspolaganju, Lindina novca i nastojali ste iz nje izvući korist za sebe i to tako da ste prvo opljačkali Forda Kellyja i preuzeli njegov posao koji je cvao. To niste mogli javno učiniti, jer vama

nije pripadao niti jedan cent. Zbog toga ste morali imati pokriće, a to je bio Benjamin F. Corey.

– To je laž! – siktao je Vale.

– Jezik za zube! Sada govorim ja. Kasnije ćete moći dati objašnjenje. Sudac Blake i ja potražili smo Bena Coreyja i razgovarali s njim u četiri oka. On nam je sve ispričao. Naravno, nije znao da ćete biti prisiljeni da ubijete Kellyja i pokopate ga ispod poda u njegovoj kući.

– Sada je dosta, Stacy! – Vale se okrenuo prema prisutnima. – Curly, Bille i ostali! Izbacite ovog čovjeka! Do đavola, učinite što sam vam rekao!

– Curley je vani i čeka uzvanike – objasni mu Gary. – Jedan od njih bit će i sudac Blake.

Svi su piljili ukočeno u Garyja. Linda je uspravno stajala, razrogačenih očiju. Gary joj se kratko nasmiješi, a zatim nastavi okrenut prema Valeju.

– Mislili ste da ste dobro učinili, Joele, a zapravo i jeste. Ali naišli ste na pametnog čovjeka. Šerif Henry Randolph nije vas, doduše, sumnjičio, jer ste mu bili prijatelj i pomogli ste mu u potrazi za Kellyjem. On vam je ispričao o svojim sumnjama da Kelly nije nekamo dragovoljno otputovao, nego da je zacijelo ubijen i pokopan u blizini svoje kuće. Tada ste se prestrašili da će

vam ući u trag ako iskopa leš, pa ste mu postavili zamku. Prodavaonica je bila vaša, kao i banka. Imali ste ključ stražnjih vrata, znali ste da je kombinacija sefa pokvarena. Prepilili ste željeznu šipku, otvorili vrata, uzeli novac iz sefa i razbacali ga po podu. Upalili ste svjetiljku i sakrili se. Znali ste da će šerif Randolph ugledati svjetlo i provaljena vrata i da će poći da vidi što se dogodilo.

Vale se donekle sabrao i počeo se izrugivati:

– Zaista sjajna priča, Stacy. Trebalo bi da pišete romane.

– Istina je ponekad bolja od romana. Poslušajte dalje. Mogli ste Randolpha ubiti i kasnije reći da ste mislili da je lopov, ali niste željeli sami prljati ruke. Trebali su vam svjedoci. Vi ste uvijek imali nekog tko je za vas radio prljave poslove. Dovedi ste Mikea Bostona i Lena Wheatona i prepustili ste njima da se obračunaju s Randolphom. Sve je išlo kao podmazano. Randolph je ubio Wheatona i tako ste ga mogli optužiti za ubojstvo. Osim toga, mogli ste biti sigurni da nitko neće više tražiti Kellyjeve kosti.

Gary načini stanku. Dosta je toga rekao. Sad je promatrao Valeovo lice i čekao da prizna. Još nema dokaza koji mu je bio potreban!

– Osam godina izvlačili ste debelu korist iz prodavaonice, a isto tako i iz banke. Postali

ste bogati. Zatim se u Prestonu pojavio čovjek po imenu Stacy, a Ben mu je nešto prodao što mu nije pripadalo: kuću Forda Kellyja. Često se dizao Kellyjev duh da vas progoni. Stacy je morao izići iz te kuće! On je mogao otkriti leš i početi istraživati kako je Kelly umro.

Zamisao je gotovo uspjela kada je Ed Corey unajmio Triggera Malonea da me odvuče do napuštenog rudnika i drugi put, kada me je sačmarica gotovo raznijela. Sada ste već počeli razumnije razmišljati. Unajmili ste Lolu da izmisli priču kako je netko progoni, da bi se noću uvukla u moju kuću i skuhala kavu.

Gary začu kako je Linda prigušeno kriknula.

– Oh, ne, Randy!

Vale oštro poviče:

– Umukni, Linda! – Zatim se ponovo okrene Garyju:

– Priča je strašnija nego što sam mislio, Stacy. Ali, to je sve! Nemate nikakva dokaza za to. Ja ću vam tu priču otkupiti i za nju dati cent.

– Ne vjerujem, Vale, jer ja imam dokaz, on je ovdje. – Gary brzo korakne malo naprijed. – Iskopao sam u podu Kellyjeve kuće ovo. Prepoznajete li?

On izvuče ispod ruke lubanju i visoko je digne iznad glave. Zubi su sjajno blistaći. Gary začu užasnuo komešanje među gostima. Vidio je

kako je Ed Corey prestrašeno koraknuo natrag, a Linda užasnuto kriknula. Ali na Valeovu licu nije ništa otkrio, bilo je kao od kamena isklesano. Garyja je pomalo napuštala hrabrost.

Vale se zainteresirano približi.

– Da, to je Kellyjeva lubanja, zar ne? Vi ste je našli u kući? Točno onako kako je to Henry pretpostavljao, asmo on je mislio da je u staji. – On se uspravi i malo nasmiješi. – Oprostite, ali ja ne razumijem kako me možete otpužiti zbog ove lubanje. Kelly je ubijen zbog novca, a leš zakopan u kući i to prije osam godina. Ljudi su dolazili i odlazili, svatko je mogao biti ubojica. Zašto bih to bio baš ja?

Gary je šutio. Pred kućom je čuo buku kotača kola i topot konjskih kopita. I ostali su to čuli, ali su pretpostavljali da će napokon stići Ben Corey.

Vale je ponovo govorio i sada je njegov glas bio oštar:

– Dosta smo slušali vaće gluposti, Stacy. Kelly je ubijen, kosti su pronađene ispod poda u kuhinji, ali... – Najednom prekine, pogleda u Garyja i lice mu se smrkne. Odmah žurno nastavi. – Nastavimo sa ceremonijom, već je zaista kasno.

– Odakle ste znali da sam lubanju našao ispod poda u kuhinji? – oštro ga upita Gary. – Rekao sam da sam je našao u kući, ali ni jednom ni-

sam spomenuo kuhinju. Oda-
kle to znate, Vale, ako ga niste
sami tamo pokopali?

Vale zbunjeno odgovori:

— To je bila samo pretpo-
stavka. Svjetlo je gorjelo u sobi,
a na kuhinju nije nitko obra-
ćao pažnju, to bi i budala opa-
zila.

Vrata se otvore i nekoliko
muškaraca uđe u sobu: Ben
Corey, koji nije nimalo izgle-
dao kao da ide na sinovljevo
vjenčanje, a iza njega je ušao
sudac Blake. Iza Blakea, Whis-
key Wetmore, koji je prestra-
šeno gledao sve oko sebe, pa
onda Henry Randolph.

Gary najednom začu žamor
uzbuđenih glasova. Linda kri-
kne:

— Šerife Randolphe! — i
odmah zatim: — Gary!

Ona potrči ispruženih ruku,
a u očima joj je zrcalila sreća.
Istog trenutka djevojka se
nježno privila uz Garyja i polju-
bila ga. Nejasno je čuo kako je
njegov otac rekao:

— Joele Vale, hapsim vas
zbog ubojstva Forda Kellyja.
Isto tako ću zatvoriti tebe,
Mike i Eda Coreyja. Uхватili
smo i Triggera Malonea. On je
priznao da si ga ti nagovorio
da ubije Garyja.

Vale ljutito zaviče:

— Ne možete me uhapsiti!
Nemate nikakvih dokaza!

— Imamo ih, Vale, imamo —
reče sudac Blake. — Najbolji
dokaz na svijetu: svjedoka koji
je to vidio! One noći kada je

Kelly bio ubijen, Wetmore je
spavao u Kellyjevoj staji. Čuo
vas je u pokrajnjoj uličici i pro-
matrao vas. Pogledali ste kroz
stražnji prozor, ali unutra je
bilo tamno. On vas nije odmah
prepoznao. Čuo je kako ste ku-
cali i vidio je kako vas je Kelly
pustio unutra. Još vas nije pre-
poznao, jer ste mu bili okre-
nuti leđima. Whiskey je postao
znatiželjan i prikrao se do pro-
zora. Promatrao je kako vas je
Kelly pustio ispred sebe u pred-
nju sobu, kako se nagnuo iz-
nad stola i sakupio svoje pa-
pire, a vi ste ga drškom revol-
vera udarili otraga po glavi.
Tada ste se okrenuli i Whiskey
je vidio vaše lice. Prepoznao
vas je i prestrašeno se povu-
kao.

Whiskey kimne.

— Točno je, Joele. Sada te se
više ne bojim. Sudac je obećao
da će me zaštititi. Htio sam
Garyju ispričati što sam vidio,
ali on me izbjegavao čak i na
sam dan suđenja. Na suđenju
sam htio govoriti, htio sam da
se otkrije istina, pa makar do-
bio olovo u leđa. To je čista
istina, kunem se!

Vale je prestrašeno gledao
oko sebe. Vidio je zgražanje
gostiju. Svi su zaprepašteno
buljili u njega. On načini očaj-
ničku gestu, sruši se u stolicu i
glavu zakloni rukama.

Curly Peter uđe s tri kau-
boja. Bili su naoružani i pred
sobom su tjerali nesuđenog
mladoženju, zatim šerifa i svod-

nika. Posjetioci su negodovali. Prostorija je bila ispunjena žamorom.

Linda koja je još bila u Garyjevu naručju, digne pogled prema njemu:

– Gary! U srcu sam to znala čitavo vrijeme. Ti si bio kao moj Gary, ali te nisam prepoznala zbog ožiljka.

– Draga, najteže mi je bilo što ti to nisam mogao priznati.

Svećenik se diskretno nakašlje:

– Vjerujem da moje usluge nisu više potrebne. Laku noć, gospodice Vale. Suče Blake, hoćete li me povesti u grad?

– Hej! – poviče Gary. – Pa to je trebala biti svadba! Ne smijemo razočarati goste. On pogleda Lindu, koja je još bila u njegovu naručju. – Topsy, slažeš li se s time?

U PRIPREMI:

Max Brand: TAJANSTVENA DOLINA

Cijena pretplate za godinu dana iznosi 1872.- d, a za 6 mjeseci 936.- d. U cijenu je uračunat popust. Pretplata se uplaćuje općom uplatnicom u korist računa 3010-833-1216 »za Laso«.

Cijena za inozemstvo: DM 2,00, ASCH 10,00, SFRS 2,00, HFL 2,50. Cijena inozemne pretplate za šest mjeseci: DM 36,00, SKR 63,00, ASCH 250,00, FF 74,00, SFRS 36,00, HFL 37,00, US\$ 15,00.

Uplata na devizni račun 30101-37-25730-3252051 kod – Zagrebačke banke Zagreb (za »LASO«).

Ekonomska propaganda: »Vjesnik«, Agencija za marketing, Zagreb, Trg bratstva i jedinstva 6.

Zadnja kolor stranica 30.000 d, c/b stranica 20.000 d.

Oslobodeno plaćanja poreza na promet mišljenjem Republičkog sekretarijata za prosvjetu, kulturu i fizičku kulturu. SRH broj 2935/7-1973. od 28. XI 1973.

TIMOTHY TATCHER ● TIMOTHY TATCHER ● TIMOTHY
TATCHER ● TIMOTHY TATCHER ● TIMOTHY TATCHER

JUNAK KRIMINALISTIČKIH ROMANA

PRVI PUT U STRIPU

U BIBLIOTECI
SUPERSTRIP

TIMOTHY TATCHER ● SUPERSTRIP ● TIMOTHY
TATCHER ● SUPERSTRIP ● TIMOTHY TATCHER

VEĆ JE U PRODAJI NA SVIM KIOSCIMA

TIMOTHY TATCHER

STRIP O POZNATOM DETEKTIVU ZA KOJEG NEMA
ZAGONETKI

TIMOTHY TATCHER

STRIP KOJI SE ČITA U JEDNOM DAHU